

Fredag den 28. juni 2013 (D)

114. møde

Fredag den 28. juni 2013 kl. 9.00

Dagsorden

1) Eventuelt: 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke 125 af 14. juni 2013 om statens bloktilskud til kommunerne og regionerne m.v. tilbage fra Finansudvalget.

Af Frank Aaen (EL) og Finn Sørensen (EL).

(Fremsættelse 25.06.2013. 1. behandling 27.06.2013. Betænkning 27.06.2013).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 230:

Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-2017.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 29.05.2013. 1. behandling 04.06.2013. Betænkning 20.06.2013. 2. behandling 26.06.2013).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 229 A:

Forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Kommunal udlejning af arealer m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 229 B:

Forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs og rekonstruktion).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 225:

Forslag til lov om ændring af SU-loven, lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. (Ændring af reglerne om støttetid, begrænsninger i adgangen til Statens Uddannelsesstøtte til ungdomsuddannelser, nye støttesatser for hjemmeboende, ændret satsregulering i perioden 2014-2021, øget støtte til befordringsgodtgørelse m.v.).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 03.06.2013. Betænkning 18.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 226:

Forslag til lov om ændring af universitetsloven, lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner, lov om maritime uddannelser og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Obligatorisk tilmelding til fag og prøver svarende til et fuldt studieår, afskaffelse af muligheden for at melde fra prøver, etablering af bedre rammer for merit ved studieophold på en anden institution eller studieskift og bedre overgange mellem bachelor- og kandidatuddannelser m.v.).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 03.06.2013. Betænkning 18.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Reform af kontanthjælpssystemet, uddannelsespålæg, uddannelsesrettet indsats til unge, jobrettet indsats til kontanthjælpsmodtagere, helhedsorienteret indsats til udsatte m.v.). Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 12.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, SU-loven, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og forskellige andre love. (Reform af kontanthjælpssystemet, uddannelseshjælp for unge, aktivitetstillæg, gensidig forsørgelsespligt mellem samlevende, ændrede rådighedskrav og sanktioner m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 12.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 228:

Forslag til lov om ændring af lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengeret, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ferie og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Forlængelse af uddannelsesordningen for ledige, målretning af 6 ugers selvvalgt uddannelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 28.05.2013. (Omtrykt). 1. behandling 12.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Tillægsbetænkning 26.06.2013).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi. (Ændring af støtte til visse solcelleanlæg).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 30.04.2013. Betænkning 23.05.2013. 2. behandling 28.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 30.05.2013. Ændringsforslag nr. 1 af 31.05.2013 uden for tillægsbetænkningen af klima,- energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). Ændringsforslag nr. 2-12 af 11.06.2013 uden for tillægsbetænkningen af klima,- energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). Tilføjelse til tillægsbetænkning 20.06.2013. Ændringsforslag nr. 13-19 af 27.06.2013 uden for tilføjelse til tillægsbetænkningen af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard)).

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om leje, lov om leje af almene boliger og lov om elforsyning. (Lejeres mulighed for nettoafregning, herunder afgiftsfritagelse for elektricitet fremstillet på vedvarende energi-anlæg).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). (Fremsættelse 22.05.2013. 1. behandling 30.05.2013. Betænkning 20.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

12) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 133:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget. (Spørgetime med statsministeren m.v.).

Af Udvalget for Forretningsordenen.

(Fremsættelse i betænkning fra Udvalget for Forretningsordenen 30.05.2013. Anmeldelse 31.05.2013. 1. behandling 03.06.2013. Tillægsbetænkning 12.06.2013).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet.

Fra medlem af Folketinget Ida Auken, som har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 1. juli atter kan give møde i Tinget. Endvidere har medlem af Folketinget Julie Skovsby meddelt, at hun fra og med den 3. juli atter kan give møde i Tinget.

Mette Boyes og Niels Christian Nielsens hverv som midlertidige medlemmer af Folketinget ophører derefter fra de nævnte datoer.

Kl. 09:00

Samtykke til behandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg skal oplyse, at det punkt, som er opført som nr. 1 på dagsordenen, kun med Tingets samtykke kan behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 135: Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke 125 af 14. juni 2013 om statens bloktilskud til kommunerne og regionerne m.v. tilbage fra Finansudvalget.

Af Frank Aaen (EL) og Finn Sørensen (EL).

(Fremsættelse 25.06.2013. 1. behandling 27.06.2013. Betænkning 27.06.2013).

K1.09:01

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Frank Aaen.

Kl. 09:01

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Ja, vi havde jo debatten om forslaget i går, og den vil jeg ikke genoptage, men bare gøre opmærksom på, at det er første gang, at vi har behandlet det kommunale aktstykke, regionsaktstykket i Folketingssalen og ikke kun fået det godkendt oppe i Finansudvalget bag lukkede døre.

Det er i sig selv, synes vi, vigtigt, men det peger også på noget principielt, for ikke alene er det ubetinget den største bevilling på velfærdsområdet, der bliver afgjort i det aktstykke – det er også et aktstykke, hvor der meget ofte vedtages reformer. Og i år er der f.eks. i realiteten vedtaget en folkeskolereform, for i aftalen og i det aktstykke, der ligger til behandling i dag, er der jo de facto en godkendelse og et massivt flertal i Folketinget for at gennemføre en folkeskolereform efter de principper, der ligger i aftalen med kommunerne.

Det får mig til at sige, at for det første synes jeg, at det er uforsvarligt, hvis vi fortsætter en procedure, hvor en af de største bevillinger på et år bliver vedtaget i Finansudvalget bag lukkede døre, fordi vi normalt ikke har ret til at få det ned i Folketingssalen. Og for det andet gennemfører man altså reformer på den her måde, som det f.eks. også sker med det aktstykke, der nu om lidt bliver vedtaget oppe i Finansudvalget, fordi et flertal stemmer imod Enhedslistens forslag om, at det skal tilbage igen.

Det, jeg vil sige – og den debat, vi vil lægge op til efter sommerferien – er, at når man i forbindelse med et aktstykke har så stor en bevilling, bør den pr. automatik komme til behandling i Folketingssalen, det vil sige, at man tilrettelægger forhandlingerne med kommunerne og regionerne på en måde, så aktstykket kan komme til behandling, før at Folketinget går på ferie, eller også må Folketinget udsætte sin ferie. Det vil jeg sige som den ene ting.

Som den anden ting vil jeg sige, at hvis man har sådan et aktstykke og man ønsker, at det skal omfatte en meget stor reform, må reformen først blive diskuteret og vedtaget i Folketinget med inddragelse af alle dem, der har interesse i det, f.eks. her på folkeskoleområdet. Som når vi diskuterer store reformer, skal de på ganske normal vis tages op i Folketinget, folk skal tages ind til debat – i parentes bemærket kan man ikke komme til debat inde i Finansudvalget – i Folketinget, og så skal reformen vedtages i samarbejde med kommuner og regioner og forskellige faglige organisationer, hvad der måtte være brug for. Efter det kan man lave en aftale med kommunerne om, hvad det har af økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Det vil jo være den rigtige vej: Først vedtager man reformen, og så diskuterer man økonomien i stedet for, som det er sket den her gang med f.eks. folkeskolereformen, men også på arbejdsmarkedsområdet, først, om jeg så må sige, at aftale økonomien med kommunerne, og så er der bare en proforma vedtagelse af folkeskolereformen lidt senere hen. Det er den omvendte vej, og vi vil gerne have, at det vender rigtigt, og vi tager debatten, som vi havde i går, og den afstemning, som vi har i dag, som anledning til at tage en generel diskussion efter sommer af, om ikke proceduren ved indgåelse af kommuneaftaler og regionsaftaler skal laves permanent om.

Kl. 09:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Er der flere, der ønsker ordet? Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

K1 09:05

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes. Afstemningen er afsluttet. Og så venter vi på resultatet.

For stemte 8 (EL), imod stemte 90 (V, S, RV, SF, LA, KF og SP), hverken for eller imod stemte 13 (DF).

Forslaget er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 230:

Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-2017.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 29.05.2013. 1. behandling 04.06.2013. Betænkning 20.06.2013. 2. behandling 26.06.2013).

Kl. 09:06

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 09:06

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen er afsluttet.

For stemte 86 (V, S, RV, SF, LA, KF og SP), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 13 (DF).

Forslaget er vedtaget.

[Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren].

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 229 A:

Forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Kommunal udlejning af arealer m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 09:06

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 09:07

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 107 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og SP), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

[Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren].

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 229 B:

Forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs og rekonstruktion).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 09:07

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 09:07

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 95 (V, S, DF, RV, SF, KF og SP), imod stemte 13 (EL (ved en fejl) og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

[Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren].

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 225:

Forslag til lov om ændring af SU-loven, lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. (Ændring af reglerne om støttetid, begrænsninger i adgangen til Statens Uddannelsesstøtte til ungdomsuddannelser, nye støttesatser for hjemmeboende, ændret satsregulering i perioden 2014-2021, øget støtte til befordringsgodtgørelse m.v.).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 03.06.2013. Betænkning 18.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 09:08

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 09:08

den institution eller studieskift og bedre overgange mellem bachelor- og kandidatuddannelser m.v.).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 03.06.2013. Betænkning 18.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

K1. 09:09

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

K1. 09:09

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og nu kan der stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og SP), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Afstemning

$\textbf{F} \\ \textbf{\textit{ø}} \\ \textbf{\textit{rste}} \\ \textbf{\textit{næstformand}} \\ \text{(Bertel Haarder):} \\$

Der kan stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse. Afstemningen slutter.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og SP), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Reform af kontanthjælpssystemet, uddannelsespålæg, uddannelsesrettet indsats til unge, jobrettet indsats til kontanthjælpsmodtagere, helhedsorienteret indsats til udsatte m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 12.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 09:10

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 226:

Forslag til lov om ændring af universitetsloven, lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner, lov om maritime uddannelser og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Obligatorisk tilmelding til fag og prøver svarende til et fuldt studieår, afskaffelse af muligheden for at melde fra prøver, etablering af bedre rammer for merit ved studieophold på en an-

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 09:10

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen slutter.

For stemte 101 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og SP), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, SU-loven, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og forskellige andre love. (Reform af kontanthjælpssystemet, uddannelseshjælp for unge, aktivitetstillæg, gensidig forsørgelsespligt mellem samlevende, ændrede rådighedskrav og sanktioner m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen). (Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 12.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 09:10

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Finn Sørensen.

Kl. 09:11

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg har ikke nogen naive forhåbninger om, at vi kan overbevise folketingsflertallet om, at man er ved at begå en kæmpe fejltagelse her, men jeg synes alligevel, dels når der er kommet svar på nogle spørgsmål, vi har stillet på det seneste, som giver anledning til nogle kommentarer, dels når vi også gerne lige vil følge op på noget af det, vi skriver i høringssvaret, jeg vil anskueliggøre, hvad det er for en økonomi, man nu vil tildele en meget, meget stor gruppe udsatte borgere, nemlig de arbejdsløse kontanthjælpsmodtagere.

Vi er i høringssvaret inde på, hvad disse lave ydelser medfører, og hvad der er tilbage, om man så må sige, at leve for, når de faste udgifter er betalt. Vi har så regnet lidt mere på det og været meget forsigtige med ikke at sætte beløbene for højt. Vi har regnet med en nettohusleje på 3.400 kr., en varmeregning på 600 kr., en elregning på 300 kr., indboforsikring for 200 kr., licens for 201 kr., en tv-pakke for 300 kr., internet for 100 kr., telefon for 200 kr. og transport for 350 kr. Det giver udgifter i alt om måneden på 5.651 kr. Den ydelse, disse udgifter skal betales af, består for et ungt menneske, der er fundet egnet til uddannelse, af den såkaldte uddannelsesydelse på 5.753 kr. Tilbage til mad, tøj, vask og lommepenge er der 102 kr. om måneden. Så behøver jeg vist ikke at kommentere så meget mere.

Det bliver selvfølgelig lidt bedre, hvis man er jobparat kontanthjælpsmodtager og kan få 6.700 kr., men vi er jo stadig væk langt under den fattigdomsgrænse, som regeringen selv har fastsat, og som er på 8.600 kr. før skat. Jeg kender beskæftigelsesministerens svar og folketingsflertallets svar, som er, at vi her taler om nogle ydelser, som kun skal være midlertidige. Så er det bare mærkeligt, at det af beregningerne i ministeriets forslag til aftale fremgår, at man forventer, at ikke engang 20 pct. af de unge kontanthjælpsmodtagere kommer i job eller i uddannelse. Resten skal altså leve i længere tid for disse ydelser.

Det er svært at forstå, at en regering, der vil bekæmpe ulighed og fattigdom, kan komme med sådan et lovforslag, når den oven i købet selv har fastlagt en fattigdomsgrænse, der ligger over disse beløb. Så er der spørgsmålet om indførelse af samleverafhængighed for kontanthjælpsmodtagere og for dem, der lever sammen med dem. Det er jo i sig selv utroligt, at man uden en større diskussion bare pålægger en befolkningsgruppe at forsørge en anden befolkningsgruppe. Man spørger jo sig selv: Hvad bliver det næste? Ja, kunne det blive, at man pålagde voksne børn at forsørge deres forældre? Det kunne der være betragtelige besparelser i, må man sige. Der er i hvert fald åbenbart ikke efter regeringens opfattelse nogen grundlovsmæssige hindringer for at gøre det.

Det har vi så stillet en hel del spørgsmål om, og jeg vil gerne kvittere for, at ministerierne har gjort sig umage for at svare hurtigt. Vi erkender, at vi stillede spørgsmålene i sidste øjeblik, så tak for det. Jeg tror, at specielt svaret på spørgsmål 44 om krænkelse af grundlovens § 73, stk. 1, vil blive gransket er retseksperter. Det vender jeg tilbage til om lidt.

Men først vil jeg bare påpege, at man nu i betragtelig grad udvider det problem, vi allerede har i forvejen, nemlig at der ikke findes klare regler for, hvad det vil sige at leve i ægteskabslignende forhold. Vi får endnu mere dyneløfteri og mistænkeliggørelse af borgerne.

Kl. 09:15

Jeg vil gerne endnu en gang her fra talerstolen oplæse et svar fra Statsforvaltningen Sjælland til en borger – et svar, der bliver givet den 16. april 2013:

Der er ikke, heller ikke efter de seneste principafgørelser på området, nogen endegyldig facitliste, og vi har som myndighed derfor ikke grundlag for at vejlede borgerne i, hvordan de helt præcis skal indrette sig for at være berettiget til ydelser som enlige.

Det er da en tilståelsessag, der vil noget. Man kan ikke svare borgerne helt præcist på, hvornår de opfylder kravene for at modtage ydelser som enlig, eller hvornår de kan anses for at leve i et ægteskabslignende forhold. Og det er jo denne nisse, der flytter med i det her lovforslag.

Så er der et enkelt spørgsmål, som jeg gerne vil bede ministeren om at forholde sig til – jeg håber, jeg kan lokke hende på talerstolen – og altså svare på mit spørgsmål om, hvorfor man ikke har villet afvente Retsvirkningslovudvalgets arbejde, før man indfører den her gensidige forsørgelselspligt for kontanthjælpsmodtagere, for det er mildt sagt et intetsigende svar, jeg har fået. Jeg får slet ikke noget svar på det spørgsmål. Jeg spørger jo bare: Hvorfor vil man ikke afvente Retsvirkningslovudvalgets arbejde, for det skulle jo lige nøjagtig beskæftige sig med den her problematik om ægtefælleafhængighed eller ægteskabslignende forhold – det, man nu udvider til at gælde kontanthjælpsmodtagere? Det får jeg ikke noget svar på.

Så vil jeg bare bede ministeren studere svaret fra Institut for Menneskerettigheder af 11. juni – et høringssvar, som regeringen selv har bedt om. Der er åbenbart grund til nærmere omtanke vedrørende de her regler. Institut for Menneskerettigheder mener, at det lovforslag, der om lidt bliver vedtaget, vurderes at kunne få ganske betydelige konsekvenser for den enkeltes levevilkår, og at disse konsekvenser bør evalueres meget hurtigere, end regeringen lægger op til. På spørgsmålet om indførelse af forsørgelsespligt for papirløst samlevende svarer instituttet meget klart, at de finder, at ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger bør forslaget om indførelse af forsørgelsespligt for ugifte samlevende undergives en mere indgående retlig vurdering, herunder med inddragelse af Retsvirkningslovudvalgets ekspertise på området. Ikke desto mindre kan jeg ikke få noget svar på, hvorfor regeringen ikke vil vente på dette lovudvalgs betænkning, før man skrider til at udvide spørgsmålet om, hvem der er forsørgelsespligtig og i givet fald kan blive modregnet og gjort ansvarlig for forsørgelsespligt for kontanthjælpsmodtagere.

Til sidst vil jeg bare sige: Jeg synes, det er et rigtig dårligt signal, man sender til befolkningen med det her lovforslag. Det er jo noget, der underbygger den, hvad skal man sige, stigmatisering af arbejdsløse, som vi har set alt for meget af på det seneste. For hvad er budskabet i det her lovforslag? Det er: Lad være med at dele seng og bord med en kontanthjælpsmodtager; du kan risikere at blive pålagt forsørgerpligt over for vedkommende.

Kl. 09:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Ønsker flere at udtale sig? Beskæftigelsesministeren.

Kl. 09:19

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Jeg synes ikke, at Enhedslistens ord skal have lov til at stå alene ved tredje behandling af en i mine øjne og i regeringens øjne utrolig vigtig reform på kontanthjælpsområdet.

Lad mig først til hr. Finn Sørensen sige: Det primære sigte med den her lovgivning er ikke at sende signaler. Det primære mål med den her reform er at sikre, at de tusindvis af unge, der lige nu spilder deres vigtige ungdomsår på at være derhjemme i arbejdsløshed og for manges vedkommende også i opgivenhed, i stedet får den mulighed, som gælder for de fleste andre unge, nemlig at de skal bruge deres ungdom på at dygtiggøre sig, få en uddannelse, få tilknytning til arbejdsmarkedet, blive herrer i eget liv, få lov til selv at bestemme deres livsbane.

I alle de fine ord, der bliver sagt fra talerstolen i dag, synes jeg – undskyld mig – at man glemmer perspektivet fra Enhedslistens side. For målet er jo ikke at holde folk fast på kontanthjælp. Jeg tror desværre, det er en udbredt og ikke desto mindre problematisk forestilling mange steder, at livet er godt som kontanthjælpsmodtager. Det er det jo ikke. Vi ved jo, at der er en overhængende risiko for, at du, når først du går ind ad den dør, ikke kommer derfra igen. Det, der har været min klare målsætning med den her reform fra start, har været at sikre, at de børn, der i dag vokser op med en mor på kontanthjælp, får bedre muligheder end dem, deres mødre fik. Hvor er det henne i Enhedslistens tale i dag?

Man kan jo godt gøre det her til et spørgsmål om teknik. Man kan jo godt gøre det her til et spørgsmål om retssikkerhed. Man kunne også gøre det til et spørgsmål om politik, om vi vitterlig ønsker et samfund, hvor der er så stor en del af den voksne del af vores befolkning, der ikke går på arbejde, hvor der er så mange unge, der ikke får lov til at udfolde og realisere deres eget potentiale.

Hr. Finn Sørensen siger, at når vi vælger at overføre ydelsesniveauet fra SU-systemet til også at gælde de uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, så er der ikke penge nok. Undskyld mig, vil jeg sige til hr. Finn Sørensen, der er ikke nogen i regeringen, der definerer SU som en fattigdomsydelse. Vi betragter SU-niveauet som et okay, rimeligt niveau, og vi ønsker, at de stærkeste, de mest ressourcestærke af vores unge kontanthjælpsmodtagere i stedet for at hænge fast i kontanthjælpssystemet kommer i gang med en uddannelse, for det er uddannelse, der er nøglen til frihed, og den nøgle til frihed bør den her gruppe af unge også få.

Jeg er helt med på, at let bliver det ikke, let bliver det ikke at klare sig for den ydelse. Man skal huske på, at den ydelse skal man kun være på ganske, ganske kort tid, for målet for os er jo ikke, at unge kontanthjælpsmodtagere skal blive der, målet er, at så snart de går ind ad døren uden en plan for uddannelse eller arbejde, får vi lagt en plan for uddannelse, at vi ved at sætte intensivt ind over for vores unge enlige forsørgere, ved at lave brobygningsforløb, adgang til mentorer, ved at give en ret til FVU kan sikre, at de unge, der har svært ved at finde deres vej ind i uddannelsessystemet, finder derind i fremtiden, og at de stærkeste af de unge får så kort et ophold i kontanthjælpssystemet som overhovedet muligt. Jeg tror, det er vigtigt at få den her dimension med, når vi diskuterer ydelsesniveauet, for sigtet er jo ikke, at det er en ydelse, man skal modtage i lang tid.

Så vil jeg til spørgsmålet om den gensidige forsørgelse sige, at det kan man godt gøre til et spørgsmål om teknik. Og nuvel, der fortsætter afklaringen i forhold til, hvordan man præcis indretter indsatsen ude i kommunerne. Men lad os nu lige prøve at dvæle ved det politiske princip. Hvis man mister sit arbejde og lever sammen med en person, der godt kan forsørge en, er det så i virkeligheden ikke en meget god idé, at ansvaret er der? Er det i virkeligheden ikke en meget stærk og central værdi, at hvis man kan klare sig enten ved egen hjælp eller ved den person, man bor sammen med eller er gift med, så er det dér, ansvaret ligger? Jeg synes sådan set, at princippet er meget godt, og jeg synes selvfølgelig, at det er skævt, at der i dag gælder et sæt regler, hvis man er gift, og et andet sæt regler, hvis blot man er kærester eller bor sammen, især taget i betragtning, at det at bo sammen uden at være gift i dag er en helt almindelig integreret del af den måde, mange danske par har indrettet sig på.

Når alt det her er sagt, vil jeg gerne sige, at lige så stærk tilhænger, jeg og regeringen er af, at vi har et stærkt socialt sikkerhedsnet i Danmark, lige så optaget er vi at sikre, at det sociale sikkerhedsnet ikke må spænde ben for mennesker. Og hånden på hjertet: Det gør kontanthjælpssystemet i dag. Kontanthjælpssystemets styrke er, at når alt andet slår fejl, så er der et sikkerhedsnet, der samler os op. Men i virkelighedens verden er det også sådan, at når først mange af vores kontanthjælpsmodtagere er gået ind ad døren, kommer de ikke derfra.

Kl. 09:25

Vi har tusindvis af minoritetskvinder, der lever i Danmark år efter år på kontanthjælp uden de muligheder, et aktivt arbejdsliv vil give. Det er ikke dem, der får sparet op til deres pension, det er ikke dem, der får de bedste uddannelsesmuligheder. Det er vel knap dem, der for alvor kan udfylde deres demokratiske rolle. Jeg vil ikke som socialdemokratisk beskæftigelsesminister stå og se på, at der er tusindvis af unge, der bruger deres ungdom på kontanthjælp. Ambitionsniveauet bliver nødt til at være højere. Målet kan ikke være, at mennesker skal fastholdes i passiv forsørgelse, målet er, at unge skal i uddannelse, og at voksne skal i arbejde.

Derfor tror jeg, det er vigtigt også i diskussionen omkring ydelser, at man alt andet lige også fra Enhedslistens side giver os, at den her reform er meget andet end ydelsesspørgsmålet – den er meget andet end ydelsesspørgsmålet. Voksne ufaglærte får i fremtiden ret til realkompetencevurdering. De mange kontanthjælpsmodtagere, der i dag placeres i matchgruppe 3 uden en socialfaglig indsats, får ret til den efterfølgende. De mange unge enlige forsørgere, som gerne vil bryde ud af det liv, de lever i dag, og gå i gang med en uddannelse, får helt særlige muligheder, også ydelsesmæssigt, for at gå i gang med en uddannelse. De mest udsatte kontanthjælpsmodtagere får ret til en koordinerende sagsbehandler, vi begynder nu at arbejde tværfagligt ude i kommunerne, vi afsætter penge til at udvikle den socialpolitiske indsats, og jeg kunne blive ved.

Så selv om man kan være uenig i de enkelte elementer, bør vi i dag ved tredjebehandlingen have det fuldstændige og det samlede billede med. Bliver det let, det her? Nej. Bliver det let for den enkelte borger, bliver det let for den enkelte sagsbehandler? Givet ikke. Men målet om, at flere unge skal i gang med uddannelse og at flere voksne skal i gang med arbejde, synes jeg er så stærkt, at vi bliver nødt til at gå nye veje, og det er det, vi gør med den her kontanthjælpsreform.

Kl. 09:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Først er det hr. Finn Sørensen.

Kl. 09:27

Finn Sørensen (EL):

Tak til ministeren. Ministeren vil kunne se af vores skriftlige betænkningsbidrag og sikkert også af ordførerens tale under første- og andenbehandlingen, at vi erkender, at der er nogle positive elementer i den her reform. Det fandt jeg ingen grund til at gentage her i dag og har heller ikke tid til det.

Enhedslisten har jo det samme mål som regeringen: Unge arbejdsløse skal helst i job eller i uddannelse. Det er det, det hele går ud på. Vi forholder os bare til virkeligheden, som er, at de ikke kommer i job og uddannelse, bare fordi man nedsætter deres ydelser. Det er jo en underlig logik, som regeringen åbenbart fuldstændig har overtaget fra de borgerlige.

Jeg synes heller ikke, at ministeren forholdt sig til det faktum, at hele økonomien i den her reform er baseret på, at det ikke engang er 20 pct. af de job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, der får job eller uddannelse. 80 pct. kommer altså så til at leve i længere tid, ingen ved hvor lang tid, for disse lave vdelser.

Så vil jeg da lige anføre, at jeg synes, at vi har noget at have vores bekymring i. Det er jo stadig væk ikke lykkedes at skaffe de her 10.000 praktikpladser, så hvor er alle de her uddannelsespladser, man nu vil have anbragt de unge mennesker i?

Så er der spørgsmålet om den gensidige forsørgerpligt. Jeg fik jo ikke svar på mit spørgsmål. Hvorfor vil regeringen ikke afvente Retsvirkningslovsudvalgets arbejde?

Kl. 09:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 09:28

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Men man må have mig undskyldt, det er jo ikke rigtigt, hvad hr. Finn Sørensen siger. Vi sætter jo lige præcis ikke ydelserne ned for alle. Det er jo det, der er den store principielle forskel fra den politik, der har været ført i en årrække i Danmark.

Det, vi siger, er, at dem, der kan, skal, og dem, der ikke kan endnu, skal have bedre hjælp. Derfor laver vi jo præcis det skifte nu i vores syn på, hvad kontanthjælpsydelsen er for en størrelse. Ja, de stærkeste unge kommer til at modtage en ydelse, der svarer til SU, for det er SU, de skal leve af. De skal ikke leve af kontanthjælp. De skal i gang med en uddannelse, og når man går i uddannelse, er man SU-berettiget.

Jeg tror ikke, man må undervurdere, at der kan ligge en selvstændig barriere i det, at folk ligefrem skal gå ned i ydelse, hvis de bevæger sig fra at modtage kontanthjælp til at tage en uddannelse. Jeg er i hver fald bekendt med adskillige unge, der synes, at det i virkeligheden er lidt mærkeligt, at når man gør det, samfundet beder dem om, får man færre penge, end dengang man sad derhjemme.

Men vi sætter jo ikke ydelserne ned for de unge, der ikke kan gå i uddannelse. Det er lige præcis den sondring, der er så afgørende. Dem, der kan, skal, og dem, der ikke kan endnu, skal have bedre hjælp.

Kl. 09:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finn Sørensen.

Kl. 09:30

Finn Sørensen (EL):

Ja, og hvis der er en uddannelse til dem og de er i stand til at gennemføre den, kan vi jo snakke om det.

Jeg fik stadig væk ikke svar på mit spørgsmål om, hvorfor man ikke vil afvente Retsvirkningslovsudvalgets arbejde med hensyn til reglerne for ægtefælleafhængighed. Der var jo en grund til, at det arbejde blev sat i gang, og det var, at der var en bred opfattelse og forståelse af, at vi her har med noget forældet lovgivning at gøre, som stammer fra 1925, og i den forbindelse kunne man jo lige så godt vælge en anden synsvinkel og skabe reel ligestilling på det her områ-

de ved at ophæve reglerne om ægtefælleforsørgerpligt, for det er et princip, der hører til, som årstallet angiver, i et tidligere århundrede, hvor ligestilling i realiteten ikke var på dagsordenen. Det er en ydmygende, umyndiggørende lovgivning, som strider imod ethvert princip om ligestilling, og der burde regeringen, hvis man endelig ville gøre noget, have ophævet den ægtefælleafhængighed og skabt ligestilling den vej rundt.

Men igen er spørgsmålet: Hvorfor ville man ikke afvente det arbejde? Det skulle vel ikke være, fordi der vil blive peget på, at man faktisk er i gang med at rode sig ud i nogle problemer med hensyn til ligestilling med det lovforslag, man vil vedtage her i dag?

Kl. 09:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 09:31

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg ved af gode grund ikke, hvad der bliver resultatet af det arbejde. Det, jeg til gengæld ved, er, at et bredt udsnit af Folketingets partier er enige om at have en politisk holdning. Man kan sagtens gøre det her til et spørgsmål om teknik. Jo, der skal nok også komme masser af bump på vejen med besværligheder, når man skal have det til at fungere, men det, der er Folketingets opgave, er jo også at anvise en retning for vores kontanthjælpssystem.

Jeg må sige, at jeg faktisk ikke er enig i, at man som familie og som par ikke har en forpligtelse over for hinanden. Jeg føler det hverken uværdigt eller umyndiggørende – jeg tror, det var de begreber, der blev brugt – at man tager det ansvar over for hinanden. Jeg ville være imod det, hvis det var sådan, at det ene køn skulle forsørges af det andet køn og ikke omvendt. Men jeg finder det ikke uværdigt, at man som ægtefolk eller som samlevende har et ansvar over for hinanden og påtager sig det ansvar over for hinanden.

Kl. 09:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Rosa Lund for en kort bemærkning.

Kl. 09:32

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg er sådan set enig med ministeren så langt, at uddannelse i hvert fald er en af nøglerne til frihed, og derfor kan jeg jo også kun være ked af, at et flertal herinde lige har forringet SU-systemet og dermed den lige adgang til uddannelse. Det er en anden diskussion, det er jeg med på.

Men jeg vil gerne spørge beskæftigelsesministeren til de unge kontanthjælpsmodtagere, som har taget en uddannelse, dem, som har gjort alt det, de har fået besked på, taget en uddannelse, måske investeret i en lejlighed og stiftet familie; de bliver også ramt af det her. Løsningen for dem er vel ikke uddannelse, det er vel et arbejde.

Kl. 09:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 09:33

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er rigtigt, at hvis man har taget en uddannelse og er ung, er blevet arbejdsløs og ikke kan komme ind på arbejdsmarkedet, så skal fokus selvfølgelig være på, at man så får et arbejde igen. Og selv om jeg er en meget, meget ivrig tilhænger af uddannelse, er det ikke sådan, at jeg tænker, at har man en uddannelse, skal der bare lægges en ny uddannelse ovenpå. Nej, så er jeg enig med fru Rosa Lund i, at har man uddannelsen, og er man blevet arbejdsløs, så er det bedste, man kan gøre, selvfølgelig at komme ud på arbejdsmarkedet, få kon-

takt med en arbejdsplads. Og det kan være, at man for at kunne komme ind på arbejdsmarkedet er nødsaget til at søge bredere, end man egentlig havde tænkt, og måske også at gå ind på andre områder end dem, ens uddannelse tilsiger.

Kl. 09:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Rosa Lund.

Kl. 09:34

Rosa Lund (EL):

Tak. Men kan ministeren så ikke lige en sidste gang – fordi vi jo tredjebehandler i dag – forklare, hvorfor det her lovforslag er så godt for alle de unge mennesker, som har gjort præcis det, som regeringen har bedt dem om, som skiftende regeringer har bedt dem om? De har taget en uddannelse, og nu vil de gerne ud på arbejdsmarkedet. Er det virkelig løsningen for dem at give deres familier mindre forsørgelse? Det har jeg stadig væk en smule svært ved at forstå. Er det ikke nogle andre ting, der skal til, end at sætte deres ydelse ned og derved skabe mere fattigdom for kontanthjælpsmodtagerne? Er det ikke nogle andre ting, der skal til?

Kl. 09:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 09:34

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, men jeg tror ikke på, at en ydelse i sig selv er det, der afgør, om mennesker kommer i arbejde eller ej. Det er heller ikke det, der er præmissen for kontanthjælpsreformen. Tværtimod intensiverer vi jo indsatsen for, at den unge, der har taget en uddannelse, kommer hurtigere ud på arbejdsmarkedet, bl.a. ved helt banalt at bede flere om at arbejde for deres ydelse. Jeg tror, det er et værktøj, vi kommer til at se et meget, meget positivt udbytte af.

Så tror jeg i øvrigt, det er vigtigt at huske på, at langt hovedparten – langt hovedparten – af vores unge på kontanthjælp ikke har en uddannelse. En del af dem har ikke engang færdiggjort folkeskolen, lidt flere end dem har færdiggjort folkeskolen, man har ikke nogen ungdomsuddannelse. Ni ud af ti unge kontanthjælpsmodtagere under 30 år har ikke en erhvervskompetencegivende uddannelse. Så for den absolut allerallerstørste gruppe er det et entydigt fokus på uddannelse, der skal til.

Kl. 09:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 09:36

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om ministeren tror, at det bliver nemmere eller sværere at motivere unge mennesker til at tage en uddannelse ved at tage pengene fra dem. Altså, er det noget, man bliver mere motiveret af eller mindre motiveret af?

Kl. 09:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 09:36

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Men jeg tror ikke, at man kan stille det så forsimplet op. Der er en gruppe af vores unge kontanthjælpsmodtagere, der kan gå i gang med uddannelse i morgen, hvis det skulle være, ressourcestærke unge, som har de grundlæggende kompetencer, der skal til, som er mo-

tiveret for at gå i gang med uddannelse, som har en idé om, hvad de gerne vil i gang med. De kan gå i gang med det samme.

Så har vi en gruppe af unge kontanthjælpsmodtagere, der har behov for hjælp for at nå hen til at starte på uddannelse. Det er alle dem, der i dag er taberne, når vores folkeskole ikke er i stand til at lære alle børn at læse og skrive og regne. Det er dem, der måske har haft den mest omtumlede opvækst. Det er nogle af dem, hvor sociale problemer er stødt til. Der er der behov for de brobygningsforløb, som er en del af reformen. Der er måske behov for mentorstøtte, som er en del af reformen. Der er behov for en særlig indsats for unge enlige forsørgere, som er en del af indsatsen. Men jeg vil samtidig gerne holde fast i, at jeg tror, at det kan være en barriere, at man skal gå ned i ydelse, når man skal gøre det, der er det rigtige, og der tror jeg at det for mange vil være mere logisk, at man har samme ydelse i stedet for at opleve en indkomstnedgang, når man træffer det valg, som vi voksne synes er det rigtige at gøre.

Kl. 09:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pernille Skipper.

Kl. 09:37

Pernille Skipper (EL):

Vi er alle sammen enige om, at uddannelse og arbejde er det bedste for alle. Det, jeg er interesseret i at forstå, er med hensyn til den gruppe af unge mennesker, som ministeren taler om. De er åbenbart motiverede, har ikke nogen problemer, der er ikke noget galt overhovedet. Det eneste, der er galt, er, at de får for mange penge på lommen til, at de i virkeligheden rigtig gider, og der kan jeg ikke forstå, hvordan man så kan være motiveret, siden man så åbenbart ikke rigtig gider. Der er altså en stor gruppe mennesker, som bare kan gå i gang, og det eneste, de mangler, er, at der er nogle, der kommer og tager pengene fra dem. Jeg synes, at det er en mystisk, mystisk tilgang til, hvordan mennesker kommer videre i livet, og en mystisk tilgang, som på en eller anden måde indikerer over for de mange mennesker, at de nok ikke rigtig gider, og at det her handler om, at de skal tage sig sammen.

Jeg kunne godt tænke mig bare at høre en sidste gang, om ministeren mener, at der findes en stor gruppe mennesker, som er motiverede, som kan alt muligt, men som simpelt hen får for mange penge til, at de gider, eller om ministeren er enig med Enhedslisten i, at det ikke bare er sådan, at det er det bedste for de fleste mennesker, at man er i arbejde og uddannelse, men at det faktisk også er sådan, at langt, langt de fleste mennesker, som er i kontanthjælpssystemet, allerhelst vil i arbejde, allerhelst vil have en uddannelse, fordi de faktisk gerne vil bidrage.

K1. 09:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 09:39

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg bliver nødt til at sige, at udsagn, som at arbejdsløse ikke gider og nogle bare skal tage sig sammen, må stå for spørgerens egen regning. Spørgeren har aldrig hørt mig udtale den slags. Spørgeren har aldrig hørt mig lave grove, forkerte generaliseringer om de arbejdsløse i det her land. Tværtimod efterstræber jeg i alt, både ord og handling, at være så nuanceret, som jeg overhovedet kan være både i mit syn og i mit udsagn om vores arbejdsløse, for det synes jeg at de fortjener. Så jeg står aldrig, hverken her eller i andre sammenhænge, og udtaler mig lidt frisk om, om nogen gider eller ikke gider. Det gør jeg aldrig. Det står for spørgerens egen regning. Jeg kunne så måske i virkeligheden spørge den anden vej: Måske skal Enhedslisten prøve at forklare os, hvorfor man skal have flere penge ved at være på

9

kontanthjælp end ved at være i gang med uddannelse, for det spørgsmål synes jeg står lidt ubesvaret.

K1 09:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til beskæftigelsesministeren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning – dette til orientering for dem, der står og taler uden for salen.

Kl. 09:40

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu – og der kan stadig stemmes, vi skal jo have alle med. Afstemningen slutter.

For stemte 101 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og SP), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 228:

Forslag til lov om ændring af lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengeret, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ferie og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Forlængelse af uddannelsesordningen for ledige, målretning af 6 ugers selvvalgt uddannelse

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 28.05.2013. (Omtrykt). 1. behandling 12.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Tillægsbetænkning 26.06.2013).

Kl. 09:41

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslagene afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 09:41

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (S, DF, RV, SF og EL)?

De er vedtaget.

Forhandlingerne drejer sig herefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig om lovforslaget som helhed? Det gør Venstres ordfører, hr. Hans Andersen.

Kl. 09:42

Forhandling

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Det her er et lovforslag, hvor vi finder det er trist at regeringen ser sig nødsaget til at lave om på dagpengereglerne, hvilket vil udhule effekterne og gevinsterne ved den dagpengereform, som blev indført med Det Radikale Venstres stemmer i 2010. Det er skuffende, at regeringen bruger 3,3 mia. kr. på den ene akutpakke efter den anden og stadig ikke kan få skabt de arbejdspladser, der er brug for. Regeringen bruger simpelt hen pengene forkert.

Vi vil alle sammen gerne have Danmark helskindet gennem den internationale økonomiske krise, og det vil altid være Venstres holdning, at vi skal investere massivt i beskæftigelse og vækst, så færre bliver ledige og flere kommer i job. Dette lovforslag får ingen i job. Vi skal have en varig og ordentlig løsning til de ledige, og det får vi ikke ved at forlænge dagpengeperioden, hvad enten det hedder uddannelsesydelse - som i det lovforslag, vi i dag behandler - eller arbejdsmarkedsydelse eller noget helt tredje.

Der er ikke nogen tvivl om, at det er sværere at finde job i dag, end det var for bare 5 år siden, men der er trods alt utrolig stor udskiftning på det danske arbejdsmarked; hver eneste dag får 1.300 mennesker et nyt job i Danmark, 41.000 om måneden får et nyt job. Vi ved, at flere ledige kommer i job, når dagpengeperioden er ved at være udløbet, og vi ved, at man er mere villig til at se sig om efter et job i en anden branche, søge geografisk bredere eller måske endda gå ned i løn. Og vi ved, at for hver dag man er på offentlig understøttelse, bliver det sværere og sværere at komme ind på arbejdsmar-

Jobcenterchefer og virksomhedsledere landet over sagde i maj måned, at resultaterne af den forkortede dagpengeperiode begyndte at vise sig. En af konsekvenserne var, at de ledige begyndte at søge bredere både geografisk og fagligt. Samtidig er det virkelig beklageligt og forvirrende for alle danskere, at det er så uforudsigeligt, hvad regeringens næste træk bliver. For kort tid siden sagde beskæftigelsesministeren, at det at fastholde mennesker på dagpenge år efter år hverken var løsningen på de lediges problemer eller svaret på Danmarks udfordringer. Og i dag er holdningen så en anden.

Dette forslag trækker helt grundlæggende Danmark i den forkerte retning, og det var trist, at Det Radikale Venstre ikke kunne stå fast. Så på den baggrund kan vi ikke støtte det her lovforslag.

Kl. 09:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en meget lang stribe korte bemærkninger. Først er det fra fru Ane Halsboe-Jørgensen.

K1. 09:45

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Dagen i dag er jo lidt speciel. Rigtig, rigtig mange arbejdsløse danskere ville i dag kunne have set frem til at få den absolut sidste hjælp og derefter fra i morgen stået uden forsørgelse, hvis ordførerens partis politik var blevet til virkelighed. Der er rigtig mange mennesker, som ikke selv har været skyld i krisen, men som alligevel er blevet ramt af den - tusindvis af danskere, som i øjeblikket ikke kan finde et arbejde.

Venstres svar er, at de bare skal have et arbejde, til trods for at de private arbejdspladser fossede ud af landet, dengang Venstre sad ved magten. Så jeg tillader mig at mene, at der er en lille smule varm luft i at stå og sige det. Hvis man ikke har en klar plan for, hvordan vi skaber arbejdspladser i det her land, og man ikke ellers har andre løsninger her i dag til de op mod 30.000 mennesker, der, hvis Ven-

stre havde fået sin vilje, fra i dag ville have stået uden forsørgelse, kan Venstres ordfører så ikke bare for god ordens skyld fortælle mig, hvad ordførerens melding er til de op mod 30.000 mennesker.

Kl. 09:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 09:46

Hans Andersen (V):

Vi arbejder sådan set hver dag på at skabe flere job og skabe mere vækst, og det har vi gjort hele tiden. Vi synes sådan set, det er trist, at regeringen handler for sent og ikke lytter tilstrækkeligt. Vi sagde faktisk tilbage i sidste forår, at der var brug for en erhvervsskattepakke. Det var først i dette forår, at regeringen begyndte at lytte. Vi har så indgået en aftale om en vækstpakke med regeringen, ja, det er rigtigt, og det er et skridt i den rigtige retning; det skaber flere job, og et job er jo netop svaret på de lediges problemer. Som formanden for HK Midt i går sagde, er det jo sådan set jobbene, der er svaret, og ikke flere akutpakker.

Kl. 09:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ane Halsboe-Jørgensen.

Kl. 09:47

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Jeg har svært ved at se, hvordan der skulle kunne være en modsætning i med den ene hånd at skabe arbejdspladser og med den anden hånd at sikre, at folk ikke ender i en uheldig situation på grund af noget, vi som politikere herinde på Christiansborg beslutter uden at tage os tiden til lige at kigge ud af vinduet og se, om virkeligheden nu også ligner den, vi sidder og tegner på papiret.

Dengang Venstre vedtog den reform, sagde man, at det her ville ramme et sted mellem 2.000 og 4.000 mennesker. I dag ser vi, at det er op mod 30.000 mennesker. Alligevel kommer Venstre med de samme linjer igen og igen om, at det handler om arbejdspladser, og at man for et år siden sagde, at der skulle tiltag til. På det tidspunkt havde Venstre haft magten i 10 år, og under den seneste regering med hr. Lars Løkke Rasmussen i spidsen var resultatet, at arbejdspladserne fossede ud af landet.

Så tillad mig at synes, at det er en lille smule vagt, at det er svaret til de 30.000 mennesker, som det her handler om. Man må bare konstatere, synes jeg, oven på ordførerens tale og ordførerens svar, at svaret i virkeligheden mest af alt er, at de mennesker må sejle deres egen sø, hvis det stod til Venstre. Jeg er glad for, at Venstre ikke længere sidder ved magten.

Kl. 09:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 09:48

Hans Andersen (V):

Vi er sådan set optaget af, at der er et stærkt sikkerhedsnet i det her land. Vi har lige behandlet to lovforslag, der handlede om en kontanthjælpsreform, og hvor beskæftigelsesministeren netop redegjorde for, hvad man har af rettigheder og pligter i det her land, også når man er på kontanthjælp. Vi er sådan set optaget af, at det er sikkerhedsnettet, og det står vi bag. Vi støtter de lovforslag.

Så det handler jo om, at vi skal have gang i væksten, og man må bare sige, at siden regeringen tiltrådte, er der jo ikke kommet gang i væksten. Antallet af beskæftigede er faldet, siden regeringen tiltrådte. Så vi har brug for at skabe flere job for netop at kunne hjælpe dem, der er på ledighedsydelse i dag.

Kl. 09:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Ane Halsboe-Jørgensen. Så er det hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 09:49

Bjarne Laustsen (S):

I forbindelse med at Venstre kom til magten i 2001 og efter den tid – fra valgene både i 2005 og 2007 – findes der tusindvis af citater fra meget prominente Venstrefolk, som sagde: Vi rører ikke efterlønnen, og vi rører ikke dagpengene. Hvornår har Venstre sagt til vælgerne forud for et valg, at man ville halvere dagpengeperioden og fordoble genoptjeningskravet? Man har snydt de danske lønmodtagere. Det er, nøjagtig som det bliver sagt af den socialdemokratiske ordfører, nemlig sådan, at Venstre løj om konsekvenserne og om, hvor mange der ville falde ud. Vi har allerede nu oplevet, at det er over 20.000, der er faldet ud, og mange flere ville blive ramt, hvis ikke vi havde ændret tingene her i dag. Det er jo historiens største løftebrud. Hvornår har Venstre sagt til vælgerne: Hvis I stemmer på os, rører vi ved dagpengene?

Kl. 09:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

K1. 09:50

Hans Andersen (V):

Når hr. Bjarne Laustsen prøver at sige, at nu skal vi have en konkurrence om at levere de største løftebrud, så tror jeg, at jeg trygt vil overlade det til vælgerne at afgøre, hvem der er danmarksmester i løftebrud. Før valget indgik Venstre en aftale om at lave en dagpengereform. Den er også vedtaget nu i det danske Folketing. Den var Socialdemokraterne og SF sådan set imod. Nu oplever vi så, at de har stemt for den. Der kan man tale om et løftebrud.

Så svaret er: Vi skal skabe vækst i Danmark. Og vi har problemer, fordi regeringen handler for sent. Regeringen lytter ikke, og det er kun, når Venstre og den øvrige borgerlige opposition presser på, at der kommer til at ske ting og sager, og det er jo den vej, vi skal. Vi skal fremad, vi skal skabe nogle flere job.

Kl. 09:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Bjarne Laustsen.

Kl. 09:51

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror ikke, det sker af uvidenhed, men jeg synes ikke, det er i orden at stå og lyve fra Folketingets talerstol. Socialdemokratiet har aldrig nogen sinde, hverken i 2010 eller senere hen, stemt for en halvering af dagpengeperioden og en fordobling af genoptjeningskravet. Vi har forsøgt at reparere på det, og det er det, vi gør i dag, og det er helt uforståeligt, at Venstre fortæller, at det kun er 2.000-4.000 mennesker, der bliver ramt af det her.

Det er titusindvis af folk, der bliver ramt. Vi har holdt hånden under dem, der allerede er faldet ud, og vi vil holde hånden under dem, der kommer til at falde ud i fremtiden. Venstres borgmestre er gået ud og har sagt, at der skal findes en anden løsning på indfasningen af dagpengereformen. Det er alt for vanvittigt med det, som Venstre og Konservative med Dansk Folkepartis støtte gik ud og lavede. Hvorfor er det, at Venstres folketingspolitikere og Venstres folketingsgruppe ikke kan se det, som borgmestrene kan se derude, nemlig at de her mennesker jo er fuldstændig uden skyld?

Venstre har bildt dem noget ind med en løgn om, at det kun var så få, der ville falde ud. Men det er jo mange, mange flere. Hvorfor er det, at Venstre her i dag ikke vil være med til at rette op på det og stemme for en løsning, når det nu er så indlysende både for lønmodtagerne og for Venstres borgmestre?

Kl. 09:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 09:52

Hans Andersen (V):

Jeg tror, der er rigtig mange borgmestre, der er trætte af, at de hver morgen skal vågne op til at høre om endnu en akutpakke. De er optaget af og forventer sådan set, at regeringen og Folketinget vedtager nogle vækstpakker, der også kan skabe vækst i hele Danmark. Hvis vi blot tager cheferne for jobcentrene, hvor man skal motivere ledige til at komme i job, så er de jo frustrerede over, at regeringen kommer med endnu en midlertidig løsning. Det er jo det, der er problemet: Det er midlertidige løsninger, det er lappeløsninger, den ene oven på den anden. Det bringer altså ikke de ledige tættere på et job.

Kl. 09:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning.

Kl. 09:53

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det store spørgsmål her er jo, hvad der skal ske, indtil væksten kommer i gang igen. Vi vil jo alle sammen gerne skabe arbejdspladser. Vi mener alle sammen, at arbejdspladserne er det vigtigste for de folk, der står udenfor. Men hvad skal der ske med de mennesker, der kommer i klemme, indtil da?

I dag er det sidste bankdag i måneden. Det vil altså sige, at det er i dag, at folk ville have fået de sidste penge udbetalt, hvis der havde været en borgerlig regering. Det vil sige, at fra næste måned ville der bare ikke trille flere penge ind på kontoen. Altså, jeg mangler stadig væk at høre, hvad det er for en plan, Venstre har, og som vil kunne skaffe arbejdspladser til alle de her mennesker. Vær nu konkret, vil jeg sige til Venstre.

Jeg synes, det handler om, hvad der skal ske indtil da. Og jeg synes i også, at Venstres borgmestre virkeligheden har været meget klare i spyttet med hensyn til, at der lige nu er nogle mennesker, der reelt ikke får et arbejde. De får det ikke i dag, de får det ikke i morgen, de får det ikke om 1 måned. De får det forhåbentlig inden alt for længe, men indtil da, hvad så? Skal de så bare ikke have nogen indtægt?

Kl. 09:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 09:54

Hans Andersen (V):

Jamen det billede, man prøver at tegne af, at folk ingen indtægt har, er jo ikke korrekt. Sikkerhedsnettet i Danmark er kontanthjælpen, og hvis man er berettiget til kontanthjælp, kan man få kontanthjælp. Ordføreren får det til at virke, som om der intet sikkerhedsnet er. Vi har lige vedtaget lovgivning om kontanthjælpsreformen. Den er god, og derfor der et sikkerhedsnet i Danmark. Derfor er det ikke rigtigt, når man fremstiller det, som om der ingenting er, hvis folk har et behov og er berettiget til det. Det er jo sådan, vi har skruet vores samfund sammen, og det står vi ved.

Vores løsning er sådan set at få sat gang i Danmark og få skabt vækst og job, og løsningen er ikke at parkere dagpengemodtagere på dagpenge i 3 og 4 år.

Kl. 09:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 09:55

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Vi kan jo altid diskutere de der niveauer for det ene og det andet. Det er rigtigt, at nogle ryger over på kontanthjælp, og for andre er det sådan, at man ingenting får. Det kan man godt tage en lang teknisk debat om.

Jeg vil bare sige, at jeg mødte et medlem af 3F i Odense, og han sagde til mig, at han og hans kone boede i et parcelhus, som de havde boet i siden dengang, de havde børn, og nu skulle de snart på pension. Der var bare lige det lille problem, at han var blevet arbejdsløs og ville ryge ud over dagpengekanten.

Det har så den konkrete konsekvens, at den nedgang, der er i hans indtægt, vil betyde, at de ikke har mulighed for at blive i huset. Så det hus, de har gået og betalt af på igennem et helt liv, bliver de nødt til at flytte fra med få, få år tilbage til pensionsalderen, hvor de faktisk ville kunne klare det. Så vi kan godt dykke ned i de der teknikaliteter, men her taler vi altså om mennesker af kød og blod.

Jeg mangler bare at høre, hvad Venstre vil gøre, indtil der kommer gang i væksten. Vi har lavet rigtig gode tiltag for at få gang i jobskabelsen, men samfundet står også midt i en international krise. Derfor mener vi altså, at man må gå med livrem og seler. Man må sparke gang i økonomien, men man må samtidig sikre, at der er noget, der fanger de folk, som ikke får arbejde hverken i dag eller i morgen. Jeg synes faktisk, det er en lille smule hyklerisk, at Venstre står og siger, at det eneste, de kerer sig om, er sikkerhedsnettet for folk. Man har halveret dagpengeperioden, man har halveret dagpengeperioden midt i den hårdeste krise i 100 år.

Kl. 09:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 09:56

Hans Andersen (V):

Men det står jo regeringen frit for at lave det om og ikke gennemføre dagpengereformen, som den ligger, i 2016, hvis den ønsker det. Det kan regeringen gøre. Jeg har så lyttet mig til, at beskæftigelsesministeren siger, at 2 år er rigeligt, så det er vel ikke det, der nu bliver foreslået fra ordførerens side.

Det er korrekt, at der er rigtig mange mennesker, der står i en sårbar situation. Jeg synes, vi skal gøre alt for at hjælpe dem til at komme i job igen. Jeg nævnte, at 1.300 får nyt job hver dag. Der er faktisk også mennesker på dagpenge, som er ved at nå grænsen for dagpengeperioden, og som får nyt job. Så det er jo den vej, vi skal.

Kl. 09:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 09:57

Jens Joel (S):

Jeg synes faktisk, at det er et lidt skræmmende eksempel på ansvarsforflygtigelse, vi her har med at gøre. Der er jo ikke nogen tvivl om, at det var Venstre, der stod i spidsen, da man halverede dagpengeperioden og fordoblede genoptjeningskravet, hvilket gjorde, at de her tusindvis af mennesker nu ryger ud i problemer. Dengang sagde den daværende statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen: Vi sætter ind på et tidspunkt, hvor vi med sikkerhed vil være helt fri af krisen. Det viste sig ikke at være rigtigt. Fru Inger Støjberg, den daværende be-

skæftigelsesminister, sagde, at timingen var helt rigtigt. Det viste sig ikke at være rigtigt.

Det er jo fair nok at tage fejl, men når man så tager fejl og den plan, man havde, viste sig at ramme tusindvis af mennesker – nærmere bestemt på mandag – vil jeg bare gerne spørge hr. Hans Andersen: Hvad vil Venstre gøre for de mennesker på mandag? Og så skal man ikke komme med en plan om, at man gerne vil skabe nogle arbejdspladser, medmindre man kan dokumentere, at de kan skabes inden på mandag.

Kl. 09:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 09:58

Hans Andersen (V):

Jeg synes sådan set, at den socialdemokratiske ordfører og en stribe andre faktisk glemmer eller underkender det store arbejde, de gør ude i jobcentrene med at få de ledige i arbejde, og at der faktisk også er tal, der viser, at de ledige kommer i job. Det er jo det, man gør, når man hver gang laver en ny midlertidig ydelse. Det er også det, de siger ude i jobcentrene, nemlig at det er frustrerende, at fra at fokus skulle være på at få de ledige i job, er fokus nu blevet rettet mod ydelser. I det lovforslag, vi behandler i dag, er fokus på ydelser og forlængelse af disse ydelser.

Jeg synes sådan set, at man fra socialdemokratisk side skulle anerkende, at der faktisk bliver gjort et rigtig stort stykke arbejde med at få folk tættere på arbejdsmarkedet – og det bliver ikke nemmere af, at regeringen bliver ved med at komme med den ene akutpakke efter den anden.

Kl. 09:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jens Joel.

Kl. 09:59

Jens Joel (S):

Jeg beklager, det var åbenbart for svært for ordføreren at holde styr på de ting, der blev sagt. Derfor helt kort: Hvad gør man så på mandag, hvis det står til Venstre?

Kl. 09:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 09:59

Hans Andersen (V):

Vi er sådan set optaget af at skabe job, og vi er uenige i, at man skal bruge omkring 3,3 mia. kr. på den ene akutplan efter den anden. Eksemplet fra i går om akutjobbene viser, at det nok nærmere er at betegne som en fiasko, for det er der jo sådan set ikke nogen 3F'er der har fået job af. Så man har sådan set givet den forkerte medicin for at få de ledige i job. Vores svar er sådan set, at vi ville bruge 3,3 mia. kr. på at skabe vækst og job og ikke på at forlænge menneskers ophold på dagpenge.

Kl. 10:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:00

$\pmb{Finn \ Sørensen}\ (EL):$

Tak. Jeg har tre korte spørgsmål til ordføreren. Kan ordføreren bekræfte, at der med dette lovforslag ikke sker nogen ændring af dagpengereglerne, og at den dagpengereform, som Venstre og Dansk Folkeparti gennemførte, står uantastet? Kan ordføreren bekræfte, at dette lovforslag først og fremmest drejer sig om at sikre et forsørgelsesgrundlag og nogle uddannelsesmuligheder for de 12.000-14.000 dagpengemodtagere, der ellers ville få 0 kr., når de mistede dagpengeretten her den 1. juli? Kan ordføreren forklare mig eller sandsynliggøre, hvorfor der pludselig skulle opstå 30.000 arbejdspladser til de 30.000 mennesker, der i år står til at miste dagpengeretten, blot fordi man tager pengene fra dem?

Kl. 10:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:01

Hans Andersen (V):

Vedrørende dagpengereformen vil jeg sige, at ja, med de signaler, der bliver sendt i dag, så er det vel bare opvarmningen til, at regeringen sådan set helt grundlæggende synes, at dagpengereformen skal rulles tilbage. Det er vel det, der bliver signaleret i dag, selv om beskæftigelsesministeren for meget, meget kort tid siden sagde, at 2 år er rigeligt. Men jeg er bare af den opfattelse, at der bliver sendt andre signaler i dag.

Så er det jo ikke således, at mennesker, der falder for dagpengeretten, ingen midler har overhovedet, hvis de er omfattet af reglerne om kontanthjælp. Så den præmis, der lægges ned i spørgsmålet, er sådan set forkert. Og så er der hver dag 1.300, der finder et nyt job. Så mulighederne er til stede, og der er også ledige, der får de her job.

Kl. 10:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finn Sørensen.

Kl. 10:02

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil så inderligt håbe, at ordføreren har ret i, at det her er første skridt til at få ændret den elendige dagpengereform, som Venstre og Dansk Folkeparti og De Konservative gennemførte i 2010. Det er desværre ikke tilfældet her. Men der er stadig væk meget at arbejde på, og der kender vi ordførerens holdning. Der vil jeg bare sige, at jeg jo har fået bekræftet, at dagpengelovgivningen bliver der ikke ændret på med det her, og så vil jeg bare håbe, at ordføreren har ret. Men jeg har jo ikke nogen forventning om, at ordføreren vil hjælpe mig med at overbevise regeringen om, at vi skal forbedre genoptjeningskravet, at vi skal genindføre ordentlige regler om supplerende dagpenge, at vi skal have en længere dagpengeperiode og alle de andre gode krav, som Enhedslisten har kæmpet for her i foråret, og som vi fortsætter kampen for.

Så vil jeg lige bede ordføreren forholde sig til det, jeg sagde. Hvis ikke vi lavede det her, ville det betyde, at 12.000-14.000 mennesker helt ville miste deres forsørgelsesgrundlag på grund af de nuværende kontanthjælpsregler. Kan ordføreren bekræfte det?

Kl. 10:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 10:03

Hans Andersen (V):

Det virker jo, som om Enhedslisten har påtaget sig en stor og udfordrende opgave med at overbevise specielt regeringen om, at dagpengereformen skal rulles tilbage. Jeg tror, at ordføreren kan finde en allieret i Socialdemokraternes ordfører til den opgave, som jeg har lyttet mig til det i dag. Så det er måske en overkommelig opgave, det skal jeg ikke kunne sige. Vi står sådan set bag dagpengereformen. Det gjorde vi i 2010 og 2011 og 2012 og 2013, og det gør vi fortsat. Vi synes, det er en rigtig god reform, som vi står bag. Og så er det

rigtigt, at der er mennesker, der falder ud af dagpengesystemet. Det var der også før 2013, det var der også før 2012. De bliver også omfattet af kontanthjælpssystemet, hvis de er berettiget til det.

Kl. 10:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:04

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg synes, at vi i dag meget klart får udstillet, hvordan Venstre egentlig er. Allerførst vil jeg godt sige, at jeg har dyb respekt for de borgmestre, også Venstreborgmestre, der tager borgerne og den situation, de borgere står i, i deres kommune alvorligt, men det udstiller så meget desto tydeligere, hvordan Venstre på Christiansborg er, altså at de dybest set er fløjtende ligeglade med, hvordan situationen er for borgere ude i virkeligheden. Ordføreren står så her i dag og udtaler sig med tom retorik om, at man ønsker at skabe vækst, men samtidig vil man overhovedet ikke anerkende, at man tog fejl i 2010, da man sagde, at der røg 2.000 ud. I dag taler vi om 30.000! Samtidig siger man også, at man gerne vil bruge 3,3 mia. kr. på at skabe mere vækst, men har overhovedet ikke et eneste forslag med i lommen til, hvordan de penge kan bruges. Jeg kan ikke se, at Venstre overhovedet har noget bud, og de har i øvrigt ikke nogen anerkendelse af, at personer, borgere, ude i virkeligheden, kan have problemer med den dagpengereform, som Venstre har gennemført sammen med De Konservative og Dansk Folkeparti.

Kl. 10:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:05

Hans Andersen (V):

Vi havde en række forslag med til regeringen, da vi forhandlede vækstpakke. Som et af dem var et forslag om fjernelse af arveafgift, og der var et forslag om at rulle den femdobling, man har foretaget af NOx-afgiften, tilbage. Det er bare for at nævne et par eksempler på forslag, der kunne være med til at give bedre rammevilkår for vores virksomheder, for det er jo der, jobbene skabes, det er jo i vores virksomheder, de ledige skal finde job. Så det er sådan set det, vi er optaget af. Når regeringen nu har brugt 3,3 mia. kr. på forskellige akutpakker, så siger vi stille og roligt, at vi synes, de penge havde været bedre anvendt på at give virksomhederne bedre rammevilkår.

Kl. 10:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 10:06

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen lad det så være, at der er forskel på vores opfattelse af, at der er behov for, at der bliver skabt vækst og flere arbejdspladser i Danmark, så dem, der er arbejdsløse, har mulighed for at få et arbejde. Det, der bare er interessant her, er jo så, at vi havde en debat her i salen for ganske få uger siden om netop det samme, og dengang blev det efterlyst af mange spørgere, hvad Venstres ordfører så havde tænkt sig at gøre for inden for 18 dage at komme med bud på, hvordan man kunne sikre arbejdspladser til dem, der er arbejdsløse og mister dagpengene på mandag.

Så kan jeg ligesom fornemme, at Venstre ikke har brugt de 18 dage til ret meget konstruktivt. Jeg har i hvert fald ikke et eneste sted overhovedet kunnet se, at Venstre har været ude at sige, at de har et andet bud på, hvordan vi kommer videre – det kunne bare være fire forslag eller to forslag til, hvordan man kunne skabe en vækst i Dan-

mark, der kunne sikre arbejdspladser, måske allerede fra på mandag, således at dem, der mister dagpengene, ville have et arbejde i stedet for.

Så det, som Venstre står for her, er ærlig talt, at man ikke bekymrer sig, at man er ligeglad, og at det eneste, man kan bekymre sig om, er – som jeg også kunne forstå den anden dag – hvis der er mennesker af kød og blod, nemlig arbejdsgiverne, som ikke kan få lov til at få deres efterløn, og så er man i øvrigt ligeglad med dem, der mister dagpengene.

Kl. 10:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:08

Hans Andersen (V):

Vi er sådan set optaget af, at alle mennesker i det her land har tryghed for, at hvis man ingen indtægt har, kan man være omfattet af kontanthjælpssystemet. Det er det sikkerhedsnet, vi står bag, og som vi lige har vedtaget i stor og bred enighed. Det står vi bag.

Vi står sådan set også bag den dagpengereform, vi har vedtaget. Vi synes ikke, at man i forlængelse af dagpengereformen skal komme med den ene løsning efter den anden, når vismændene anbefaler ikke at gøre det, når jobcentercheferne er frustrerede, fordi det, man nu har fået de ledige til, er at søge bredere og bredere geografisk. Og virksomhederne oplever jo faktisk, at de får ansøgninger – til forskel for fra 2 år siden. Det er jo positivt; der er sådan set flere ledige nu, der kommer ud i job, og det er jo den vej, vi skal. Og det er Venstres svar

Kl. 10:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:09

Eigil Andersen (SF):

Mange tak for det. Venstres politik betyder, som det er blevet nævnt nogle gange, at man støder 30.000 medborgere og deres familier ud over kanten fra på mandag og i den kommende tid derefter, så mange må gå fra hus og hjem og i øvrigt skal sælge deres ejerlejlighed eller deres hus på et boligmarked, der i forvejen er meget presset. Hvad vil ordføreren sige til de 30.000 mennesker, som Venstre vil tage pengene fra på mandag og i den kommende tid derefter?

Kl. 10:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:09

Hans Andersen (V):

De mennesker er i en sårbar situation, men det er jo regeringen, der har skabt problemet. Regeringen har skabt problemet ved at handle for sent. Regeringen har ikke lyttet til de forslag, Venstre havde om at skabe vækst i det her samfund. Vi glæder os over, at regeringen nu i dette folketingsår er blevet klogere, og vi har indgået en aftale om en vækstpakke sammen med regeringen. Det er det rigtige skridt.

Det rigtige skridt er jo ikke at ønske, at mennesker er længere tid på en overførselsindkomst og i den her forbindelse på dagpenge. Det bringer dem jo længere væk fra arbejdsmarkedet. Det siger al statistik. Det ved hr. Eigil Andersen jo også godt. Så det handler jo om at få mennesker i job og ikke at komme med den ene akutpakke efter den anden. Og man kan da i hvert fald sige, at akutjobpakken jo ikke virker. Kl. 10:10

Kl. 10:10 Kl. 10:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Eigil Andersen.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:13

Eigil Andersen (SF):

Ja, det er jo fuldstændig historieforfalskning at sige, at regeringen har ansvaret for det her. Det er Venstre, der har været med til at indføre en 2-årig dagpengeperiode i en krisetid. Det kan jo bevises med tal, at Venstre her er ude på at lave fup over for befolkningen, for man forudsagde, som det er blevet nævnt nogle gange, at 2.000-4.000 årligt ville falde ud af dagpengesystemet med en 2-årig dagpengeperiode. Men virkeligheden er, at der på grund af arbejdsløsheden og den internationale krise altså falder 30.000 ud.

I Danmark har vi et princip, som hedder, at man skal have en fair chance for at finde et job. Det, der er det centrale her, er, at de her 30.000 mennesker ikke har fået en fair chance, og Venstre, ordførerens parti, forudsagde som sagt, at der kun ville være 2.000-4.000. Derfor vil jeg sige, at jeg må betegne Venstres politik som både kynisk, umenneskelig og ødelæggende for mange familier.

Kl. 10:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:11

Hans Andersen (V):

Det er jo således – og man skulle tro, at det modsatte var gældende – at når nu et flertal i Folketinget vedtager det her lovforslag, skulle man jo tro, at ingen ville falde ud af dagpengesystemet. Det er jo næsten den opfattelse, man kan få. Men det er ikke tilfældet. Der er jo stadig væk 4.000-6.000 mennesker, der falder ud af dagpengesystemet.

Hvad er regeringens svar til dem? Jeg har ikke hørt det endnu. Der er ikke noget svar. Så der er én gruppe af mennesker, der skal nyde en særlig opmærksomhed, og så er der en anden gruppe af mennesker, som man så ikke har noget behov for at hjælpe. Og det ved jeg da ikke om er særlig klædeligt, heller ikke for SF.

Kl. 10:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi kan lige nå de tre sidste: Jan Johansen, Jesper Petersen og Frank Aaen. Vi begynder med hr. Jan Johansen.

Kl. 10:12

Jan Johansen (S):

Tak. Jeg tror desværre, at Venstres ordfører går for meget herinde bag de tykke mure og ikke kommer ud i virkeligheden, når han konstant siger, at de bare skal have sig et job. Det ville være dejligt, men jobbene er der jo ikke.

Under førstebehandlingen spurgte jeg også ordføreren om, hvad jeg skulle sige til de mennesker, jeg vender hjem til hver evig eneste weekend, som har arbejdet i 25-30 år og altid betalt deres skat. De har også altid betalt til et dagpengesystem, som de forventede, at de kunne få hjælp af, hvis arbejdet ikke var der. De har aldrig ligget samfundet til last.

Hvad mener ordføreren jeg skal sige til dem? Hvor mange af dem står klar til at ryge ud, fordi der er forsvundet så mange job herhjemme og ikke er kommet nye? De har altid betalt det, de skulle, men står måske nu og skal sælge deres lille hus. Hvad vil Venstre have jeg skal sige til dem – ud over det, Venstres ordfører altid siger, nemlig at de bare skal have et job? Men de er der altså ikke. Hvad er Venstres plan?

Hans Andersen (V):

Jamen det er jo ikke korrekt at sige, at jobbene ikke er der. Der er 1.300 nye job, der bliver besat hver dag, så det er jo ikke korrekt at sige, at de ikke er der. Men hr. Jan Johansen ved jo også godt, at når man har gået 2 år på dagpenge, har man også fået en række tilbud om at komme i job eller komme i aktivering og komme tættere på arbejdsmarkedet.

Jeg synes da, at der er mange kommuner, der må kigge indad og spørge: Gør vi det godt nok, bringer vi de ledige tættere på arbejdsmarkedet med den indsats, vi gør? For der er faktisk stor forskel. Det er jo også derfor, at nogle jobcenterchefer er frustrerede over, at vi igen og igen laver om på lovgivningen, for så vidt angår dagpenge og dagpengereglerne. For det gør jo ikke deres arbejde nemmere; det gør det meget, meget sværere at få de ledige tættere på arbejdsmarkedet. Det er jo det, der er problemstillingen.

Kl. 10:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jan Johansen.

Kl. 10:14

Jan Johansen (S):

Venstres ordfører siger hele tiden, at jobcentrene syntes, at de lappeløsninger, som blev lavet, ikke har hjulpet folk tættere på et arbejde. Jeg vil gerne sige, at jeg ikke ved, hvad det er for jobcentre. Jeg kender en del til jobcentrene der, hvor jeg færdes, og de er rigtig glade for, at de her mennesker bliver hjulpet, for de står ikke med et job til de her mennesker.

Hr. Hans Andersen bruger også som argument, at det får dem til at søge bredere. Jeg må erkende, at de søger bredt. Der har aldrig været så mange - kan man f.eks. se, når man kører med tog herover – der pendler til København for at få et job. Jeg kender en masse derfra, hvor jeg kommer, der tager til Norge og Sverige og arbejder. Så der er ingen tvivl om, at folk gerne vil have et arbejde, hvis arbejdet er der, men arbejdet er der altså ikke.

Til det med, at Venstres ordfører hele tiden siger, at jobcentrene synes, at vi gør det mere besværligt, vil jeg spørge: Hvorfor har de så ikke bare skaffet de her mennesker et arbejde, hvis det var så let at skaffe dem det?

Kl. 10:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:15

Hans Andersen (V):

Jeg tror sådan set, at hr. Jan Johansen og undertegnede er meget enige om, at vi skal skabe flere job. Vi har bare den opfattelse i Venstre, at vi skal bruge de 3,3 mia. kr. på at skabe vækst og ikke på at lave midlertidige løsninger. Det er sådan set nok forskellen. Vi synes sådan set, at de ledige er bedre hjulpet, ved at der bliver skabt vækst i det her samfund og skabt flere job, end ved at man forlænger dagpengeperioden, som man gør med det her forslag.

Kl. 10:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:16

Jesper Petersen (S):

Tak. Jeg synes jo, det er en helt ufattelig arrogance, som hr. Hans Andersen og Venstre viser i dag, men det er åbenbart løsningen, når man er bragt i så håbløs en situation, som hr. Hans Andersen er – altså at skulle forsvare, at Venstre fuldstændig løber fra sit ansvar. Så er det modellen. Men det klæder ikke Venstre, og det klæder ikke hr. Hans Andersen på den måde at bringe sig fuldstændig ud af trit med virkeligheden.

Regeringen har lagt sig i selen fra dag et for at skabe arbejdspladser: rekordstore investeringer og siden hen en vækstplan. Der bliver gjort rigtig meget for at få gang i beskæftigelsen. Men hvis ikke hr. Hans Andersen har opdaget det, må jeg gøre opmærksom på, at der rundtomkring os er en større økonomisk krise. Den var den tidligere regering opmærksom på, ved jeg, for da hr. Lars Løkke Rasmussen holdt et pressemøde om genopretningsaftalen og dagpengeaftalen i 2010, sagde han:

Dagpengereformen vil træde i kraft på et tidspunkt, hvor vi med sikkerhed vil være helt fri af krisen og igen står med den udfordring, at der er mangel på arbejdskraft.

Ja, det lyder mærkeligt, men det sagde manden. Jeg vil bare have hr. Hans Andersen til at sige, at det er rigtigt. Er krisen forbi i dag?

Kl. 10:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:17

Hans Andersen (V):

Hr. Jesper Petersen remser en række tiltag op, som regeringen har taget for at skabe vækst, men regeringen har jo sådan set også taget tiltag, der går i den modsatte retning. Altså, regeringen hæver skatter og afgifter hvert efterår sammen med Enhedslisten. Det skaber jo ikke mere tryghed, det skaber sådan set større utryghed. Og det er måske lige præcis det, der er problemstillingen i Danmark, altså at den manglende tillid til, at der ikke hvert efterår kommer nye skatter og afgifter, gør, at virksomheder er tilbageholdende med at investere og netop skabe de arbejdspladser, vi har brug for. Så det er da et problem.

Jeg skal være meget påpasselig med at sige, at jeg her fra Folketingets talerstol i dag aflyser krisen. Altså, jeg lyttede mig til nogle gode tal i morges fra USA. Det håber jeg da på gør, at nu går det fremad. Men jeg tror, alle er blevet opmærksomme på, at det er meget svært at spå om krisens varighed.

Kl. 10:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 10:18

Jesper Petersen (S):

Det, der var tilfældet, var jo faktisk, at vi, mens hr. Lars Løkke Rasmussen var ved magten, mistede over 100 arbejdspladser hver dag, også om søndagen. Og det har den her regering så taget på sig at prøve at gøre noget ved.

Det har så ikke været nok, for når vi på mandag kommer frem til skæringsdatoen for den dagpengereform, som den tidligere regering stod bag, vil der alligevel begynde at ryge tusindvis af danskere ud af dagpengesystemet. Og Venstres svar til dem har så været: Rend og hop! Det kan de ikke bruge til noget som helst. Men det har vi så trods alt forsøgt at gøre noget ved.

Jeg skal bare lige være helt sikker på, hvad det var, hr. Hans Andersen mod slutningen af sit svar kom frem til, og det får hr. Hans Andersen så nogle sekunder mere til at gøre helt klart. For som jeg

hørte det, sagde hr. Hans Andersen, at det var løgn, hvad hr. Lars Løkke Rasmussen fik sagt i 2010, altså at det ikke kom til at passe, og at vi i dag ikke har mangel på arbejdskraft, men mangel på arbejdspladser, og at krisen i dag, i 2013, ikke er forbi. Vil hr. Hans Andersen sige det en kende tydeligere eller bare bekræfte, hvad jeg fik ud af det første svar, nemlig at hr. Lars Løkke Rasmussen tog fejl i 2010? Det kan egentlig siges ret kort. Forsøg!

Kl. 10:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:20

Hans Andersen (V):

Med hensyn til den økonomiske udvikling i Danmark i dag kan vi i hvert fald konstatere, at hver gang regeringen kommer med en ny prognose, går det tilbage. Og det er da ikke den vej, jeg synes det skal gå. Og jeg håber da ikke, at det i sig selv er en ambition for regeringen, at det skal gå ned ad bakke, hver gang man præsenterer en ny Økonomisk Redegørelse.

Så vi synes sådan set, at det skal gå fremad, og det er derfor, vi igen og igen har prøvet at komme igennem med at lave vækstpakker. Heldigvis fik vi nu vedtaget en vækstpakke sammen med regeringen i dette år, og vi håber da på, at regeringen vil være med til at gå den vej. Og så siger jeg, at det da er svært i dag at sige, om de gode og positive tal, vi hører fra USA, fører til, at det også kommer til at gå fremad.

Kl. 10:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Frank Aaen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 10:21

Frank Aaen (EL):

Venstre afviser at gøre noget for de mange tusinde, der fra på mandag mister deres forsørgelse – det er jo det, vi har hørt. Og vi hørte før det argument af Venstres ordfører, at det er regeringens skyld, at der er så mange, der mister deres forsørgelse fra på mandag.

Er det virkelig Venstres svar til de mennesker? Lad os nu sige, det er regeringens skyld. Er det så virkelig Venstres svar til de mennesker, der mister deres forsørgelse og må gå fra hus og hjem, at det er regeringens skyld, så – sorry – vi gør ikke noget? Er det Venstres politik over for mennesker, der kommer i klemme?

Kl. 10:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:22

Hans Andersen (V):

Jeg siger jo, og jeg har nu gentaget det måske et par gange, at regeringen har handlet for sent, regeringen har ikke lyttet. Når vi har foreslået erhvervsskattepakker, har regeringen slået det hen, og så er det først året efter, at regeringen vurderer, at, hov, der er behov for at gøre noget ekstra. Jeg siger, at hvis regeringen havde handlet i tide, havde vi ikke bragt mennesker i den situation, de står i i dag, og det er da beklageligt.

Kl. 10:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Frank Aaen.

Kl. 10:22

Frank Aaen (EL):

Jamen det *har* jeg forstået er Venstres opfattelse, altså at det er regeringens skyld. Men det kan de mennesker, der mister deres forsør-

gelse, vel ikke gøre for. Og derfor igen det enkle spørgsmål: Er det Venstre eneste svar til dem, de mange tusinde mennesker og familier, der står til at miste deres forsørgelse, at det er regeringens skyld?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:23

Hans Andersen (V):

Venstre vil sådan set gå en helt anden vej end den, regeringen vil. Vi ønsker ikke at lave den ene akutpakke og den ene midlertidige løsning efter den anden. Det skaber utryghed. Det skaber også helt generelt utryghed i samfundet om, hvad der sker næste gang – altså når vi kommer tilbage efter sommerferien – og om, hvad regeringen så har fundet på af midlertidige løsninger. Vi har sådan set brug for, at der er tryghed om danskernes økonomi, så de har lyst til igen at bruge nogle penge. Det er jo på den måde, vi skaber job, og det er også på den måde, vi bringer ledige tættere på arbejdsmarkedet.

Kl. 10:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så giver jeg ordet til socialdemokraternes ordfører, fru Ane Halsboe-Jørgensen, og denne gang er det som ordfører.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Dagen i dag er ret speciel. Dagen i dag ville for rigtig mange arbejdsløse danskere være den sidste dag, hvor de kunne opleve at få deres dagpenge, og hvor de kunne opleve at være sikret forsørgelse. Det her ville være den sidste dag, hvor man kunne opleve det, hvis den tidligere borgerlige regering havde fået sin vilje. Det giver naturligvis utryghed i rigtig mange familier, for det er en hård situation at stå i, når forholdene forringes i en tid, hvor der er krise, og hvor det er rigtig svært at finde arbejde.

Jeg er glad for, at vi om lidt skal stemme om at give fornyet tryghed til de familier, der ellers ville stå helt uden forsørgelse. Jeg er stolt af, at regeringspartierne, den socialdemokratiske beskæftigelsesminister og kollegaerne i Enhedslisten sammen har taget ansvar for den svære situation, som den bratte indfasning af dagpengereformen fra den tidligere regerings side har sat rigtig mange mennesker i.

Danmark er i krise. Vi mangler arbejdspladser, og tallene, man havde foran sig i 2010, da man vedtog reformen, har vist sig at være massivt undervurderet. Dengang forlød det fra ministerens side, at det var et spørgsmål om 2.000-4.000 mennesker, der ville blive påvirket af reformen. I dag ser vi, at tallet er op mod 30.000 arbejdsløse danskere. Det kan vi jo ikke sidde overhørig, og derfor har regeringen indgået en aftale med Enhedslisten om en midlertidig arbejdsmarkedsydelse. Et delelement i aftalen er så den forlængelse af uddannelsesordningen og den særlige uddannelsesydelse, som vi i dag behandler.

Vi hverken kan eller vil se til, når almindelige lønmodtagere ramt af langtidsarbejdsløshed har brug for en hånd. Derfor tager vi ansvar for den her situation. Vi spænder et sikkerhedsnet ud under de mennesker, der er berørte, for det her handler om mennesker, som ikke har siddet som griske bagmænd eller som spekulanter og har været med til at forårsage den krise, vi står i. Men det ændrer ikke på, at de er blevet ramt af den. De har mistet deres arbejde, måske er de flyttet til udlandet. Under alle omstændigheder befinder de sig nu måske for første gang i en situation, hvor der ikke er noget arbejde at få, og hvor de på grund af den bratte indfasning af dagpengereformen står i en meget, meget svær situation.

Derfor synes jeg det handler om at have viljen til at se ud af vinduet og se på virkeligheden og så også, når virkeligheden ser alvorlig ud for mange danskere, tage det seriøst. De titusindvis af familier er ikke skyld i krisen, men de er blevet ofre for den, og jeg håber meget, at mine borgerlige kollegaer i dag vil have modet til at række hånden ud til de her mennesker sammen med os andre. Og hvis modet ikke er der, ville det da være rart, hvis de i stedet for forklarede, hvad de så har tænkt sig.

Vi kunne høre, at svaret fra Venstre er, at de her 30.000 mennesker skal finde sig et arbejde, når der ikke er noget arbejde at få, og ellers må de sejle deres egen sø. Det er ikke socialdemokratisk politik, og det bliver det aldrig – tværtimod. Vi har taget ansvar i en vanskelig situation, vi har præsenteret en langsigtet løsning, og det er der al mulig grund til at glæde sig over. Jeg er glad for og stolt over at kunne sige, at Socialdemokraterne støtter forslaget.

Kl. 10:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Er der flere ordførere, der ønsker ordet? Det gør hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:27

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Jeg er rigtig glad for, at Venstre tog initiativ til den her debat, for så kan vi jo endnu en gang få afklaret og gjort synligt for hele befolkningen, hvor fuldstændig kynisk Venstre er over for mennesker, der mister deres dagpengeret. De er fuldstændig ligeglade. Ja, faktisk vil de jo helst have, at deres dagpengereform kunne fortsætte, uden at vi forsøgte at sætte den her lap på, sådan at 12.000-14.000 mennesker helt ville miste deres forsørgelse efter de nuværende kontanthjælpsregler. Så det er godt at få det trukket frem i lyset endnu en gang.

Det er også godt på den måde, at den her situation jo lige nøjagtig modbeviser hele den tankegang, der ligger til grund for dagpengereformen, nemlig at hvis man bare tager dagpengene fra folk, skal de nok finde et arbejde. Det er vist blevet dokumenteret, at det ikke virker, i hvert fald ikke for de 30.000, som ville falde for dagpengereglerne og miste dagpengeretten i dag uden at kunne finde sig et arbejde.

Derfor er vi i Enhedslisten rigtig, rigtig glade for, at vi lige om lidt vedtager det her lovforslag, så vi sikrer uddannelsesmuligheder for de 30.000, der mister deres dagpengeret, og et forsørgelsesgrundlag for de 12.000-14.000, der ellers ville stå helt uden indtægt. Men desværre har Venstres ordfører jo ret, når han i sit svar på mit spørgsmål bekræfter, at dagpengereformen som sådan er uantastet. Det her er en lille lap, vi sætter på et meget alvorligt problem.

Derfor vil jeg da gerne benytte lejligheden til at understrege, at Enhedslisten selvfølgelig vil fortsætte kampen for, at vi får ændret dagpengereglerne, så vi får sikret langt bedre genoptjeningsmuligheder for de mennesker, der allerede har mistet dagpengeretten, og dem, som hver eneste dag gør det, og så vi får indført regler, der sikrer, at man kan optjene dagpengeret, når man er i jobrotation; og at vi diskuterer dels dagpengeperiodens længde og finder en langt bedre løsning end den, vi har nu, dels en lang række andre krav.

Jeg vil gerne minde Folketingets medlemmer og ikke mindst regeringen og regeringspartierne om, at ude i den virkelige verden fortsætter kampen altså for at få nogle ordentlige dagpengeregler. Det er allerbedst demonstreret af den store indsats, som forbundet HK har udført, med at indsamle 85.000 underskrifter for, at de regler altså skal laves om. Tak for ordet.

Kl. 10:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Den næste ordfører, der har meldt sig, er hr. Eigil Andersen, SF.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det er og bliver historieforvanskning, når Venstre påstår, at man ikke har ansvar for den situation, som er opstået her for de 30.000, som er i risiko for at falde ud af dagpengesystemet. Under hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister forsvandt der knap 200.000 job – knap 200.000 job er utrolig mange – og samtidig fandt man det passende at indføre en dagpengeperiode på 2 år.

Den nye regering, som efterhånden ikke er så ny mere, har arbejdet intenst og arbejder intenst på at skabe tusinder af job. Det er bl.a. sket ved fremrykning af offentlige investeringer og indgåelse af en omfattende energiaftale, der er afsat mange milliarder kroner til renovering af almene boliger osv. osv. Men sandheden er, at opgaven er så overvældende på grund af de voldsomme problemer, der blev skabt under den tidligere borgerlige regering, at det ikke har kunnet lade sig gøre at skaffe 200.000 arbejdspladser i løbet af de halvandet år, den her regering har siddet. Det har desværre ikke været muligt at løse problemet ad den vej, fordi man fra borgerlig side har skabt de her voldsomme problemer, og derfor står vi i den situation, som vi står i i dag.

I øvrigt er det også en ren tilståelsessag for Venstre, idet der jo blev fremlagt nogle tal, dengang da man vedtog dagpengereformen, som slet ikke holder – det er også nævnt nogle gange i dag – nemlig at 2.000-4.000 arbejdsløse ville falde ud af dagpengesystemet årligt, mens det altså drejer sig om 30.000. Altså, jeg vil mene, at selv en elev i 3. klasse vil kunne se, at der er en afstand mellem 2.000-4.000 og 30.000. Derfor kan man sige, at selv hvis man gik ind på Venstres præmisser, er der her tale om, at forudsætningerne for det, man har lavet, ganske enkelt er bristet. Når forudsætningerne for noget er bristet, er der jo kun en ting at gøre, og det er at finde ud af, hvordan man så kan rette op på forholdene.

Det vil Venstre så ikke være med til. Det er, som jeg sagde i mit indlæg tidligere, kynisk, umenneskeligt og ødelæggende for mange familier. HK har lavet en undersøgelse blandt deres arbejdsløse medlemmer, og blandt dem, der har ½ år tilbage af dagpengeretten, regner 40 pct. med, at de bliver nødt til at forlade deres ejerlejlighed eller hus, hvis de mister deres dagpenge. 40 pct. af de langtidsledige, der er medlem af HK, siger, at det risikerer de, og at de regner med, at det ender sådan. Det er ubegribeligt for mig, at Venstre og andre borgerlige partier i fuld alvor mener, at det er rimeligt, at mange tusinde mennesker skal stødes ud i den situation, at de må gå fra hus og hjem og i øvrigt skal sælge deres bolig på et boligmarked, som i forvejen er meget presset af dalende priser.

Derfor vil jeg sige, at Venstre i den her sag optræder med en ubeskrivelig kynisme over for de mennesker af kød og blod, som det her drejer sig om. Men jeg tror, at det ville være utrolig interessant, men på en negativ måde, for mange vælgere at blive klar over, at vi her ser Venstres sande ansigt.

Kl. 10:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har meldt sig med korte bemærkninger. Er der flere, der ønsker at udtale sig? Hr. Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance.

Kl. 10:34

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. På folkemødet på Bornholm mødte jeg en af de her udfaldstruede dagpengemodtagere. Han havde været arbejdsløs i 4 år og boede på Bornholm. Jeg spurgte ham så, hvorfor han ikke var flyttet til en anden landsdel. Så svarede han mig, at det burde han måske nok også have gjort, men at det ville han gøre nu. Jeg synes

med al tydelighed, at det illustrerer, hvad problemet er ved at have en 4-årig dagpengeperiode. Når folk har gået 4 år på dagpenge, er det ekstremt svært at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Nu har vi så en 2-årig dagpengeperiode. Der findes ikke noget land i OECD, der har en længere dagpengeperiode end Danmark – ikke et eneste. Det var meget fornuftigt at forkorte dagpengeperioden. Problemet er jo, at det er så nemt at interviewe dem, som er på vej ud, men det er umuligt at interviewe dem, som kommer i beskæftigelse, fordi man har forkortet dagpengeperioden.

Så vil jeg også sige, at hele den her debat om arbejdsløshed er ekstremt unuanceret. For den enkelte arbejdsløse er det selvfølgelig ikke sjovt at være arbejdsløs, men det er ikke arbejdsløshed, der er det største problem i Danmark lige nu, det er, at vi har udsigt til lav økonomisk vækst. Fra 1977 og frem til 2006 har arbejdsløsheden hver eneste dag været højere, end den er nu. Den arbejdsløshed, vi har nu, er ikke høj, den er udtryk for det, som økonomer kalder for en normalkonjunktur. Det, der er vores udfordring, er, at vi har udsigt til den næstlaveste vækst i OECD de næste årtier frem. Det, der er problemet i Danmark, er, at vi står til at blive relativt fattigere end alle de lande, der ligger omkring os, og det løser man ikke ved at lave ordninger, der fastholder folk på offentlig forsørgelse. Det er at gøre folk en bjørnetjeneste, og det er det, regeringen gør med det her lovforslag. Tak.

Kl. 10:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning, og det er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 10:37

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det er et faktuelt spørgsmål, som ordføreren måske kan hjælpe mig med: Hvor mange millioner arbejdsløse er der i OECD? Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, om ordføreren kan bekræfte, at de seneste mange, mange arbejdskraftundersøgelser, der bliver gennemført kvartalsvis på et meget, meget stort statistisk grundlag, viser, at mere end 200.000 mennesker aktivt søger et job uden at kunne finde et.

Kl. 10:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:37

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg kender ikke det præcise tal for, hvor mange arbejdsløse der er i OECD; jeg forholder mig til det faktum, at vi med en arbejdsløshed på 5,8 pct. i Danmark har en arbejdsløshed, som på alle andre tidspunkter i danmarkshistorien ville være blevet betragtet som lav eller i hvert fald som en normal arbejdsløshedsprocent. Det, der er problemet, er, at vi har en lav økonomisk vækst. Det har vi haft hvert eneste år med den her regering, og det er det problem, den ikke kan løse. Og man løser ikke problemet med hensyn til den økonomiske vækst ved at lave tiltag som det her, som fastholder folk i længere tid uden for arbejdsmarkedet; det gør man ikke.

Kl. 10:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:38

Finn Sørensen (EL):

Det er der vist heller ikke nogen der påstår. Det her handler jo om at sikre en vis økonomisk tryghed for de mennesker, der ikke kan få et arbejde; det er jo det, det handler om. Jeg kan oplyse ordføreren om,

Kl. 10:41

at de seneste tal, jeg sådan lige i farten har kunnet finde, viser, at der var 57 millioner arbejdsløse inden for OECD i 2009. Der var sandsynligvis flere, det ved vi ikke, men 57 millioner er vel rigeligt. Nu sagde ordføreren, at vi har den længste dagpengeperiode inden for OECD. Det har jeg så ikke haft tid til at tjekke, men hvis det er rigtigt, er der så noget, der tyder på, at en kortere dagpengeperiode hjælper, når man tager i betragtning, at der er 57 millioner arbejdsløse inden for OECD?

Så svarede ordføreren ikke på mit andet spørgsmål; jeg kan jo så dreje det lidt og spørge: Tyder det faktum, at 200.000 mennesker hver eneste dag søger et job uden at kunne finde et, på – for det er jo det, som de kvartalsvise målinger viser – at det hjælper at tage dagpengene fra folk? Finder de et job af den grund?

Kl. 10:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:39

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo den sædvanlige retorik fra Enhedslistens side. Det er en retorik, der får det til at lyde, som om det er de samme 200.000, der søger job hver dag. Men det er det jo ikke, hvilket ordføreren udmærket godt er klar over. Der er en enorm dynamik på det danske arbejdsmarked. Som Venstres ordfører redegjorde for, er der 40.000, der får et nyt job hver eneste måned; den gennemsnitlige ledige i Danmark går i dag ledig i kortere tid, end vedkommende gjorde i 2005; dengang var der ikke nogen, der talte om, at det var svært at få et job. Da var vi alle sammen begejstrede – det var politikerne herinde dengang – over, hvordan det gik med arbejdsløsheden, for da refererede man til en periode i 1990'erne, hvor arbejdsløsheden var dobbelt så høj. Så det der billede med, at det er de samme mennesker dag efter dag, holder ikke.

Så må vi bare sige, at når det her handler om at redde folk i forhold til forsørgelse, er det jo allerede sådan, at er man berettiget til kontanthjælp, når man ryger ud af dagpengesystemet, fordi man ikke kan forsørge sig selv, så kan man få det. Her holder man altså hånden under nogle mennesker, der godt kan forsørge sig selv, hvilket er stik modsat det, som beskæftigelsesministeren stod og talte om i forhold til samlevende. For da blev det nemlig sagt, at kan man forsørge sig selv, kan en familie forsørge sig selv, så skal man gøre det. Her mener vi så lige pludselig, fordi det her politisk er en varm kartoffel, at nu skal staten gå ind og forsørge folk, der ellers godt kunne forsørge sig selv. Men dem, der ikke kunne det, var i forvejen berettiget til en kontanthjælp.

Kl. 10:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har en kort bemærkning. Det er hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 10:41

Frank Aaen (EL):

Det er, fordi det lyder på ordføreren, som om at der *skal* være arbejdsløshed – også af en væsentlig størrelse. Og der skal være en trussel om, at man kan miste sin offentlige forsørgelse. Hvis det er korrekt opfattet, hvad er så begrundelsen for den holdning?

Kl. 10:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Joachim B. Olsen (LA):

Der *skal* ikke være en arbejdsløshed, men der er altid en vis arbejdsløshed, fordi folk er mellem to job, fordi folk selv siger op, fordi de vil prøve noget andet osv. Det, der er vigtigt, er, hvordan dynamikken er på arbejdsmarkedet. Det, vi oplevede op gennem 00'erne – og der må man kritisere den tidligere regering, fordi den ikke havde modet til at gennemføre de reformer, den først gennemførte alt for sent i regeringsperioden – var jo, at vi så en mangel på arbejdskraft, som pressede lønningerne op og ødelagde vores konkurrenceevne. Det er det, der gør, at vi er blevet hårdere ramt af krisen end de lande, der ligger omkring os, som alle har været i stand til at øge beskæftigelsen gennem krisen, hvorimod den er faldet i Danmark.

Kl. 10:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:42

Frank Aaen (EL):

Det var et lidt usammenhængende svar, der startede et sted og sluttede et andet. Lad mig tage udgangspunkt i det sidste.

Der blev sagt mangel på arbejdsløshed. Men lad os da også bare sige mangel på arbejdskraft. Altså, hvis der er mange arbejdsløse, er der vel ikke mangel på arbejdskraft. Hvad er logikken i Liberal Alliances politik om, at der kan være mangel på arbejdsløshed? Jeg forstår det ikke.

Kl. 10:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:42

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo også noget sludder. Det er kun Enhedslisten, der i det her Folketing ikke anerkender, at øget arbejdsudbud er vigtigt for at øge beskæftigelsen. Det er kun Enhedslisten, der ikke anerkender, at i 00'erne, hvor der ikke blev lavet reformer, som øgede arbejdsudbuddet, da medvirkede det til, at økonomien blev overophedet, lønningerne steg, og vi mistede konkurrenceevne og dermed velstand. Det er jo fint nok, at man ikke tror på det, som gængse økonomer har empirisk belæg for. Sådan er det jo, det er svært at diskutere med Enhedslisten på det område.

Men der vil altid være en vis arbejdsløshed i en økonomi, det er helt fuldstændig naturligt. Og det, man må tage udgangspunkt i, er, at den arbejdsløshed, vi har nu, ikke er på et unaturligt højt niveau, i forhold til hvordan det altid har været i Danmark. Og det betyder bare, at vi fokuserer på noget forkert lige nu. Vi skal fokusere på at få skabt økonomisk vækst, og det kræver altså reformer. Det kræver ikke, at man bruger 3,2 mia. kr. på alle mulige forskellige ordninger, som fastholder folk uden for arbejdsmarkedet. Det er heller ikke til gavn for dem i længden.

Kl. 10:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere to medlemmer, der har meldt sig med korte bemærkninger. Den første er hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokraterne

Kl. 10:44

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Det er jo velkendt, at Liberal Alliance har godt med sympati for banker og bankdirektører, hvorimod det ikke er sådan, når det drejer sig om ganske almindelige lønmodtagere, som er blevet arbejdsløse som følge af den foregående borgerlige regerings politik. Det er velkendt, at man har de synspunkter.

Men det, der er interessant, er: Hvis det skulle gå så galt, at Liberal Alliance får indflydelse i dansk politik i tiden, der kommer – jeg håber det ikke – hvad vil der så ske? Man kan forstå, at det, det drejer sig om, er at få dagpengeperioden gjort så kort som muligt og få ydelserne sat ned. Det er det, hr. Joachim B. Olsen kalder dynamik. Hvad er det så, dagpengeperioden skal være, hvis Liberal Alliance får indflydelse på det?

Kl. 10:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:44

Joachim B. Olsen (LA):

For det første: Den indledende sædvanlige remse må stå for ordførerens egen regning. Den synes jeg ikke klæder ordføreren.

Vi er altid villige til at diskutere reformer – også af dagpengesystemet. Det kan jeg forstå der også er nedsat en kommission om, så det er regeringen sådan set også villig til. Den diskussion går vi meget gerne ind i. Vi har ikke nogen planer, og det er ikke en del af det, vi gik til valg på, at dagpengeperioden skulle være kortere. Men vi går da ind i den diskussion, som regeringen selv har lagt op til.

Man må jo så bare konstatere, at i forhold til ydelsesniveauet har jeg et svar fra en minister fra ordførerens eget parti, hvor der står, at havde man gennemført Liberal Alliances kontanthjælpsreform, havde det altså øget beskæftigelsen med 30.000 i stedet for de 5.000, som i den kontanthjælpsreform, regeringen har gennemført.

Det vil altså sige, at 25.000 flere – det regner finansministeren med – var kommet i beskæftigelse som følge af vores reform. Det synes jeg sådan set vidner om, at den er mere ansvarlig og også mere socialt ansvarlig.

Kl. 10:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 10:46

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå på Liberal Alliance, at man den ene dag spørger hr. Lars Løkke Rasmussen om, hvordan Venstre vil finansiere nulvækst og finde 12 mia. kr. i besparelser. Men når man så spørger Liberal Alliances ordfører, hvad der skal ske med hensyn til fremtidige reformer på arbejdsmarkedet, så er der ingen svar. Man kan godt bede andre om at komme med svar, men man har ingen selv. Hvordan kan det være, at det er sådan, når jeg spørger ordføreren om, hvad det er for en politik Liberal Alliance har?

Jeg kunne forstå på ordførerens tale, at det, det drejer sig om, er så lave ydelser og så kort dagpengeperiode som muligt. Hvis nu man fik indflydelse på det, hvad skulle det så være? Det må da være meget enkelt at forklare det, hvis man har en politik.

Kl. 10:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:46

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen vi lagde da en helt, helt klar politik frem op til valget. Nu spørger ordføreren specifikt til dagpengeperioden, og der har vi ikke lagt en ny dagpengemodel frem. Det har regeringen heller ikke, der afventer man kommissionen. Men jeg siger: Vi vil gerne diskutere, om vi i Danmark fortsat skal have den længste dagpengeperiode. Den er stadig 2 år længere end i de lande, der ligger omkring os.

Så spørges der til ydelserne. Jeg vil meget gerne præsentere hr. Bjarne Laustsen for vores kontanthjælpsudspil, som er meget, meget konkret, og som betyder, at en kontanthjælpsmodtager i Danmark vil have den samme levestandard som en kontanthjælpsmodtager i Sverige. Man ville altså få den samlede kontanthjælp ned på niveau med det, den ligger på i Sverige. Det kan måske virke ekstremt, fordi hr. Bjarne Laustsen synes, at Sverige er et ekstremt land. Det mener vi ikke at Sverige er.

Men gjorde man det, og brugte man overskuddet på at sænke skatter, hæve beskæftigelsesfradraget, så ville det altså ifølge Finansministeriet øge beskæftigelsen med knap 30.000 frem mod år 2020.

Kl. 10:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det foreløbig sidste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Jørgen Arbo-Bæhr, Enhedslisten.

Kl. 10:47

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er underligt at høre hr. Joachim B. Olsens ordførertale. Han snakker om dagpenge. Og så siger han: Nå ja, men folk får kontanthjælp. Men det, vi kigger på lige præcis her og nu, er 12.000 mennesker, som, efter at de har betalt til dagpenge i nogle år, ingenting får. Er det den måde, som hr. Joachim B. Olsen vil svare de mennesker, som nu falder ud af dagpengesystemet og får nul kroner og nul øre? Er det den måde, man svarer dem på?

Kl. 10:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:48

Joachim B. Olsen (LA):

Men det, ordføreren siger, er jo ikke korrekt. Er man berettiget til en kontanthjælp, fordi man ikke kan forsørge sig selv, så får man en kontanthjælp. Kan man godt forsørge sig selv, fordi man har formue, eller fordi man har en ægtefælle, der godt kan forsørge en, så får man ikke noget. Det var præcis det princip, som beskæftigelsesministeren stod og hyldede lige før, da vi talte om, at samlevende skulle sidestilles med ægtefæller. Det synes jeg er et godt princip. Jeg synes ikke, at mennesker, der godt kan forsørge sig selv, skal have en check fra det offentlige. Men det er det, der skiller Liberal Alliance og Enhedslisten. Enhedslisten har åbenbart den opfattelse, at alle skal have en check, og at den helst skal være så stor som mulig.

Kl. 10:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 10:49

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Som jeg forstår hr. Joachim B. Olsen, synes han ikke, at der er forskel på dagpenge og kontanthjælp, for dagpenge får man, uanset om man har en ægtefælle eller formue. Det er en del af dagpengesystemet. Det er dagpengesystemet, vi snakker om her og nu. Så derfor spørger vi jo: Skal de, der falder ud af dagpengesystemet, have nul kroner og nul øre, fordi de har en ægtefælle, som tjener som en almindelig faglært eller ufaglært arbejder? Er det den måde, man behandler folk på, der har betalt til dagpengesystemet år ud og år ind? Når de falder ud, får de nul kroner og nul øre. Mener hr. Joachim B. Olsen virkelig det?

Kl. 10:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:50 Kl. 10:52

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg mener, at mennesker, der godt kan forsørge sig selv, skal forsørge sig selv. Og jeg kan ikke se, at det er mere rimeligt, at de skal forsørges af den person, som ikke har tilmeldt sig en a-kasse, men som alligevel har været med til at betale til den over sin skattebillet, og som ikke kan få dagpenge, hvis han ryger ud. Hvorfor skal de forsørge dem? Det synes jeg ikke giver nogen mening. Ordføreren får det til at lyde, som om dagpengesystemet er sådan en ren forsikringsordning, men det er det jo ikke. Det er jo i meget høj grad skatteyderfinansieret, hvilket betyder, at folk, som ikke har tilmeldt sig en a-kasse, er med til at betale for dem, som er i en, og det synes jeg sådan set ikke er specielt rimeligt.

Kl. 10:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har meldt sig med korte bemærkninger. Det er fru Pernille Skipper, Enhedslisten.

Kl. 10:50

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg har meldt mig, fordi jeg hørte, at ordføreren lige sagde til hr. Bjarne Laustsen, at Liberal Alliance ønsker et kontanthjælpsniveau, som er på nogenlunde samme måde som i Sverige. Så er det, jeg bliver en lille smule forvirret, for jeg troede, at det var Liberal Alliances politik at sætte kontanthjælpen ned. Så nu er jeg lidt forvirret. Kunne ordføreren ikke prøve at forklare, hvilket niveau på kontanthjælpsydelser Liberal Alliance mener er rimeligt.

Kl. 10:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:51

Joachim B. Olsen (LA):

Vi har jo taget udgangspunkt i en ydelse, der allerede findes i det danske kontanthjælpssystem i dag, nemlig ungeydelsen. Sætter man kontanthjælpen ned til ungeydelsesniveau og sammenholder med de andre ting, man får, boligtilskud osv., så får man altså en kontanthjælp i Danmark, som er på niveau med det, man har i Sverige, altså den samlede kontanthjælp inklusive alle ydelser, og det synes vi er et meget rimeligt niveau. Det er beregnet ud fra Finansministeriets familietypemodel med udgangspunkt i de tal, der er fra OECD, som sammenligner kontanthjælpen i forskellige lande.

Kl. 10:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 10:52

Pernille Skipper (EL):

Det er sjovt, for det har ordføreren fra Liberal Alliance jo turneret med en gang, og de nordiske statistikbureauers fælles samarbejde har jo vist, at i dag med det kontanthjælpsniveau, vi har i Danmark og i Sverige, og de forskellige ydelser, der kommer ved siden af, så er niveauet nogenlunde det samme. Så på den ene side står ordføreren og siger, at kontanthjælpen skal ned, men på den anden side skal den blive på det niveau, der er i dag, fordi det skal være nogenlunde det samme som i Sverige.

Kl. 10:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Joachim B. Olsen (LA):

Det er fuldstændig korrekt, at en ph.d.-studerende, som blev spurgt af Detektor oppe i Aalborg, gav det svar. Jeg må bare konstatere, at når man ser på OECD's tal, siger de noget andet. Det er jo så en diskussion. Jeg vælger så at tro på OECD og ikke på en ph.d.-studerende oppe i Aalborg. Jeg mener, at den organisation, som ikke laver andet end at sammenligne lande, måske er lidt mere kvalificeret til det end en studerende oppe på Aalborg Universitet. Men det er jo, hvem man vælger at tro på.

Kl. 10:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er der ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen som privatist.

Kl. 10:53

(Privatist)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Jeg ved ikke, hvor mange kontanthjælpsmodtagere eller dagpengemodtagere der har fulgt med her lige i den sidste del af debatten. Alle de her teoretiske betragtninger over økonomi er måske gået en lille smule hen over hovedet på dem, når virkeligheden er, at de rent faktisk på mandag kan risikere at miste deres dagpenge.

Der er rigtig mange ordførere, der har været på talerstolen i dag, og det synes jeg er meget prisværdigt. Men der er et parti, der ikke har meldt sig på banen, og det kunne jeg godt tænke mig at efterlyse at de gjorde, for Dansk Folkeparti har ikke syntes, at det var nødvendigt at stille op. Det kan måske være, fordi Dansk Folkeparti er lidt bange for sin egen skygge i den her sag. Så vidt jeg erindrer fra vores førstebehandling af det her lovforslag, var der også fra ordførerens side den dag en meningstilkendegivelse eller i hvert fald en tilkendegivelse af, at Dansk Folkeparti rent faktisk havde stillet forslaget om at afkorte dagpengeperioden, og man var også med til at vedtage det sammen med både Venstre og Konservative som et led i en aftale om finansloven i 2010.

Så det, der står tilbage nu, er sådan set, at det kunne være rigtig godt, hvis Dansk Folkeparti også ville redegøre for sin holdning og give en forklaring på, hvorfor man er vendt rundt i forhold til, hvad man mente i 2010.

Kl. 10:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 10:55

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren for at efterlyse Dansk Folkepartis bidrag til debatten. Men jeg har nu et spørgsmål til ordføreren: Mener ordføreren, at de dagpengeregler, som vi har, også når det her bliver vedtaget lige om lidt, er tilfredsstillende? Der tænker jeg jo på, at vi også i morgen vil have nogle dagpengeregler, der siger, at man mister sine dagpenge efter 2 års arbejdsløshed, at man skal have arbejde et helt år for at genoptjene dagpengeretten, at man kun kan oppebære supplerende dagpenge i en meget kort periode – 30 uger, hvis jeg husker korrekt – og at man ikke kan optjene dagpengeret, hvis man er i jobrotation osv. Mener ordføreren, at det er nogle tilfredsstillende regler, vi har for dagpenge i Danmark også i morgen?

Kl. 10:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:55 Kl. 10:58

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Lige nu har vi de regler, vi har. Men så vidt jeg erindrer, har regeringen jo netop lavet en aftale med Enhedslisten om, at en kommission skal kigge på, hvordan hele dagpengesystemet er indrettet, og så komme med et bud på det inden, jeg tror det er 2015.

Kl. 10:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:56

Finn Sørensen (EL):

Der må jeg så lige retlede ordføreren lidt, for regeringen og Enhedslisten har ikke lavet nogen aftale om, at en kommission skal kigge på de dagpengeregler. Hvis det var det, regeringen havde lagt op til, havde vi med glæde skrevet under på at få et kommissionsarbejde, der handlede om at kulegrave de nuværende dagpengeregler med henblik på at få indført nogle, der er bedre. Hvis det var det, der havde været retningen for arbejdet, havde vi med glæde indgået en aftale.

Det var desværre ikke det, regeringen ville. Regeringen ville bare have en kommission, der skulle røre lidt rundt i gryden – undskyld den lidt folkelige måde at beskrive det på – røre lidt rundt i den samme gryde inden for den samme ramme. Det synes vi ikke var tilfredsstillende

Men jeg synes ikke, at ordføreren svarede på mit spørgsmål: Er ordføreren tilfreds med de dagpengeregler, der gælder i dag, og som også gælder, når vi lige om lidt har vedtaget det her udmærkede lovforslag?

Kl. 10:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:57

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er sådan set min opfattelse, at dagpengeperioden godt kan være, som den er. Det, der er problemet, og som vi også er enige med Enhedslisten i, er jo, at den indfasning, der har været, har været alt for brat, og at det er nødvendigt at sætte nogle ting i værk, som det netop er aftalt med Enhedslisten og gennemføres med det her lovforslag, så vi får en mildere indfasning af den dagpengeperiode, der er på 2 år.

Kl. 10:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har meldt sig for en kort bemærkning. Det er hr. Jørgen Arbo-Bæhr, Enhedslisten.

Kl. 10:57

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak for ordførerens tale. Jeg synes, det er godt, at man peger på Dansk Folkeparti. Men jeg vil følge op på hr. Finn Sørensens bemærkning, for hr. Lennart Damsbo-Andersen siger, at en 2-årig dagpengeperiode er lang nok. Man husker på, at folk falder hurtigere ud af systemet, end de gjorde før.

Jeg vil gerne spørge ind til det, der hedder genoptjeningsretten. Nu ved jeg jo, at ordføreren har været tømrer før i tiden, så han kender noget til tømrerfaget. Så kan man som udgangspunkt genoptjene retten til dagpenge, når man har 1 års arbejde i løbet af en 2-årsdagpengeperiode? Kan man det?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:58

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Ja, det kan godt lade sig gøre, men det er jo rigtigt, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr siger, at det kan være svært for nogle. Men det kan godt lade sig gøre at genoptjene dagpengeretten. Derfor er det også vigtigt, at der er gang i væksten, og at der kommer flere job til dem, der er arbejdsløse derude, netop for at de kan genoptjene dagpengeretten.

Kl. 10:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 10:58

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er godt, at hr. Lennart Damsbo-Andersen siger, det er svært. For sagen er jo, at under en 2-årig dagpengeperiode skal man have et helt års arbejde, altså inden for de 2 år, og som udgangspunkt skal man også aktiveres. Så jeg synes, at man måske, som hr. Lennart Damsbo-Andersen siger, skal gøre noget ved dagpengesystemet her og nu.

Kl. 10:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 10:59

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu er det sådan, at den tid, man arbejder, ikke tæller med i 2-årsperioden, så der bliver den jo forlænget. Men det er korrekt, at det, der er det vigtige, sådan set er, at der bliver skabt nogle nye arbejdspladser. Det er også blevet sagt rigtig mange gange fra talerstolen her i dag: at der bliver skabt nogle nye arbejdspladser, så dem, der er arbejdsløse, har mulighed for at få et arbejde og så bevare deres dagpengeret.

Kl. 10:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har meldt sig med korte bemærkninger. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så går vi til afstemning.

Kl. 10:59

Afstemning

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er vedtaget med 70 stemmer for og 37 imod forslaget, og det vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 70 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 37 (V, LA, KF og SP), hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi. (Ændring af støtte til visse solcelleanlæg).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). (Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 30.04.2013. Betænkning 23.05.2013. 2. behandling 28.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 30.05.2013. Ændringsforslag nr. 1 af 31.05.2013 uden for tillægsbetænkningen af klima,- energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). Ændringsforslag nr. 2-12 af 11.06.2013 uden for tillægsbetænkningen af klima,- energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). Tilføjelse til tillægsbetænkning 20.06.2013. Ændringsforslag nr. 13-19 af 27.06.2013 uden for tilføjelse til tillægsbetænkningen af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard)).

Kl. 11:00

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Klima-, energi- og bygningsministeren har meddelt, at han ønsker at tage ændringsforslag nr. 1, 4, 11 og 12 tilbage. Er der nogen, der ønsker at optage disse?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslagene bortfaldet. Ønsker nogen at udtale sig? Jeg ser, at ministeren gør det. Værsgo.

Kl. 11:01

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Ja, og nu til noget helt andet. Dette lovforslag kom i første omgang som en reaktion på, at de støtteregler for solceller, der blev vedtaget i december 2012, utilsigtet har ført til forberedelser af en betydelig udbygning med store solcelleanlæg, der etableres på bar mark. Under behandlingen af forslaget er det endvidere kommet frem, at også interessen for solcelleanlæg på taget af bygninger risikerer langt at overstige forudsætningerne for den politiske aftale om en strategi for solceller, som vi, energiaftalepartierne, var enige om i november 2012.

Vi må i dag erkende, at de støtteordninger, vi aftalte og vedtog i slutningen af 2012, har været for gunstige og risikerer at føre til alt for stor en udbygning. Vi var enige om, at vi gerne vil have en fortsat udbygning med solceller, men ikke i det omfang, som vi ville risikere, hvis ikke vi ændrede reglerne nu. Derfor var det nødvendigt at udskyde denne tredjebehandling til i dag for at få tid til at reagere på den nye viden.

Udsættelsen har ført til, at forligspartierne har aftalt at begrænse adgangen til den midlertidigt forhøjede støtte yderligere med ændringsforslaget den 11. juni baseret på aftalen af samme dato. Aftalen af 11. juni blev indgået på baggrund af de tilgængelige oplysninger, vi havde på det tidspunkt, men i erkendelse af, at omfanget af de foreslåede overgangsordninger reelt først vil blive kendt, i takt med at anlæggene rent faktisk etableres og nettilsluttes. Derfor indgår det også i aftalen, at forligskredsen mødes igen, hvis det samlede omfang af overgangsordningerne overstiger 150 MW.

Der har i de seneste dage været en del omtale af, hvilke tal vi har fået kendskab til og hvornår. Jeg har ikke fået tilstrækkelige oplysninger, så jeg har kunnet informere forligspartierne og Folketinget. Det har ikke været tilfredsstillende, og det vil der blive rettet op på. Det helt afgørende er, hvor mange anlæg der rent faktisk bliver nettilsluttet, og det opgør Energinet.dk løbende i stamdataregisteret. Jeg har nu bedt mine embedsmænd om at etablere en registrerings- og

rapporteringsmekanisme, så der kan sendes en ugentlig status for nettilslutning til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget.

Der er også rejst kritik af, at ændringsforslaget af 11. juni har tilbagevirkende kraft i forhold til anmeldelser, der er foretaget denne dag, inden ændringsforslaget blev fremsat. Vi, forligspartierne, har lyttet til kritikken. Virkningsdatoerne i lovforslaget er derfor rykket en dag med ændringsforslaget af 26. juni, så indgrebene først har virkning fra dagen efter, de blev fremsat. Med ændringsforslaget, som følger op på aftalen af 11. juni, begrænses de midlertidige forhøjede støttesatser efter VE-loven til en pulje på 20 MW årligt i 5 år. Anlæg uden for puljen støttes således med den gældende afregning på 60 øre pr. kilowatt-time i 10 år og 40 øre pr. kilowatt-time de følgende 10 år, mens den forhøjede afregning kun gives til anlæg, der forud for etableringen har opnået tilsagn om adgang til puljen. Samtidig er det kun solcelleanlæg med tilknytning til husstande, der kan få adgang til puljen, dvs. anlæg tilsluttet til forbrugsinstallationen i husstanden, boligforeninger m.v. og fælles solcelleanlæg. Det er desuden et krav, at solcelleanlægget ikke er større end 6 kW pr. husstand. Til gengæld skelnes der ikke mellem solcelleanlæg på jorden og på taget af en bygning bortset fra fælles solcelleanlæg.

For fælles solcelleanlæg, der ikke er tilsluttet egen forbrugsinstallation, og som ikke etableres på taget af en bygning eller integreres i en bygning, reduceres afregningssatsen med forslaget fra 145 øre pr. kilowatt-time til 90 øre pr. kilowatt-time. Fælles solcelleanlæg, der er tilsluttet egen forbrugsinstallation og dermed dækker en del af et forbrug til fælles formål, og som ikke etableres på taget af en bygning eller integreres i en bygning, vil samtidig leve op til betingelserne for at kunne søge om adgang til puljen som anlæg, der ikke er fælles anlæg. Afregning for sådanne anlæg reduceres derfor ikke til 90 øre pr. kilowatt-time, men kun til 130 øre pr. kilowatt-time. De midlertidigt forhøjede satser vil blive aftrappet på samme måde som ved lov nr. 1390 fra december 2012. Dog er der den forskel, at der nu er tale om en pulje, som skal fordeles. Det er derfor ikke tidspunktet for nettilslutning, som afgør, hvor høj afregningssatsen bliver, men tidspunktet for Energinet.dk's tilsagn om adgang til puljen. Det er dog en forudsætning for at modtage den forhøjede afregning, at anlægget nettilsluttes inden 2 år, fra tilsagnet er givet. Puljen vil først kunne fordeles, når bestemmelsen er sat i kraft.

I lovforslaget indgår desuden overgangsordninger, både for solcelleanlæg købt og anmeldt senest 20. marts i år, som ikke er placeret på taget af bygninger eller integreret i bygninger, og for øvrige solcelleanlæg købt og anmeldt senest 11. juni i år. Jeg vil for god ordens skyld understrege, at afregningssatserne i både lov nr. 1390 og dette lovforslag ikke er trådt i kraft og ikke kan sættes i kraft, før støtteordningerne er godkendt af Europa-Kommissionen efter statsstøttereglerne. Hvis EU-Kommissionen ikke godkender støtteordningerne, kan den midlertidigt forhøjede støtte til solceller ikke sættes i kraft og dermed ikke udbetales, hverken til anlæg omfattet af puljen eller til anlæg omfattet af overgangsordningerne, men det er naturligvis min forventning, at vi får EU's godkendelse af de nye støttesatser, og at det sker inden for de kommende måneder. Vi gør, hvad vi kan for at fremme sagen i EU.

Afslutningsvis vil jeg gerne beklage, at processen omkring det her lovforslag ikke har været det kønneste, og som det fremgår jo ikke just er de lettest forståelige regler, vi nu har lavet. Vi er alle sammen flere gange blevet overrasket over, hvor stor interessen for at etablere solceller har risikeret at være med de støtteniveauer, der har været aftalt, og hvor hurtigt solcellemarkedet har udviklet og omstillet sig. Jeg vil gerne kvittere for, at der i forligskredsen har været opbakning til at tilpasse støtten til solceller på baggrund af de nye oplysninger, så der fortsat kan udbygges med solceller i de kommende år, men på en måde, så den samlede udbygning med vedvarende energi fortsat kan holdes inden for den økonomiske ramme for energiaftalen. Tak.

Kl. 11:07 Kl. 11:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ingen, der har meldt sig med korte bemærkninger.

Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslagene slut, og vi går til afstemning.

Kl. 11:07

Afstemning

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 2 og 3, nr. 5-10 og nr. 13-19 af klima-, energi- og bygningsministeren som vedtaget.

De er vedtaget.

Kl. 11:08

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen drejer sig herefter om lovforslaget som helhed.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Nej, det er heller ikke tilfældet her, og så går vi til afstemning.

Kl. 11:08

Afstemning

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Vi lukker afstemningen.

For stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, EL, KF og SP), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er hermed vedtaget, og der er i alt afgivet 108 stemmer. Det vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om leje, lov om leje af almene boliger og lov om elforsyning. (Lejeres mulighed for nettoafregning, herunder afgiftsfritagelse for elektricitet fremstillet på vedvarende energi-anlæg).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). (Fremsættelse 22.05.2013. 1. behandling 30.05.2013. Betænkning 20.06.2013. 2. behandling 26.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 11:09

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og dermed går vi til afstemning.

Afstemning

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Vi lukker afstemningen.

For stemte 101 (V, S, DF, RV, SF, EL, KF og SP), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

12) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 133: Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget. (Spørgetime med statsministeren m.v.).

Af Udvalget for Forretningsordenen.

(Fremsættelse i betænkning fra Udvalget for Forretningsordenen 30.05.2013. Anmeldelse 31.05.2013. 1. behandling 03.06.2013. Tillægsbetænkning 12.06.2013).

Kl. 11:10

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance.

Kl. 11:10

(Ordfører)

$\textbf{Simon Emil Ammitzb} \textbf{\o} \textbf{ll} \ (LA) :$

Liberal Alliance har i øvrigt sammen med Det Konservative Folkeparti været klart imod de ændringer, der er af forretningsordenen. Vi mener, at man bryder med nogle helt fundamentale principper. Det ene handler om det, at ét parti gives en særstilling i forhold til andre partier, og det andet er spørgsmålet om, om man til et sted mellem 10 og 15 debatter kan kræve, at et parti sender den samme person hver gang, og at partigruppen i tilfælde af forfald ikke har lov til at deltage i debatten.

Det har været helt umuligt at indgå i en egentlig dialog med Præsidiet, med Folketingets formand, og det er vi selvfølgelig meget ærgerlige over. Vi har jo lagt op til, at man skulle kunne finde hinanden i en frivillig aftale om de her debatter.

Så har vi bedt om en juridisk vurdering, og man må sige, at den juridiske vurdering, der er kommet, nok er et af de tyndeste stykker papir, som der har været i Folketingets historie. Det, man dybest set fortæller os, er, at i forhold til spørgsmålet om at tvinge en partigruppe til at lade sig repræsentere af den samme i 10-15 debatter om året, så findes der ingen fortilfælde fra 1849 til i dag – ikke ét fortilfælde findes der. Så siger man, at der dog findes spørgsmålet om gruppeformandsmøderne. Der forventer man jo også, at det er gruppeformanden, der kommer.

Nu er jeg jo heldigvis ikke den eneste her i salen, der har deltaget i de møder, men de, der har, vil jo vide, at der er en ret lemfældig omgang med, hvem partierne lader sig repræsentere af til netop gruppeformandsmøderne. Det kan være næstformanden for gruppen, det kan være gruppesekretæren eller sågar et helt tilfældigt medlem

af folketingsgruppen, fordi der ikke lige var nogen af de andre, der kunne

Hvis det er den bedste sammenligning, man kan komme med i det fine juridiske notat, som Folketinget har lavet til os, så burde det jo være ligetil. Sammenligningen accepterer vi gerne, hvis det er det, man ønsker, og så tager vi den sammenligning til os og forstår det på den måde, at Liberal Alliance kan lade sig repræsentere af et hvilket som helst medlem af vores folketingsgruppe, hvis det er samme metode som til gruppeformandsmøderne.

Det er vores overbevisning, at Folketinget ingen ret har til at bestemme, hvem en partigruppe lader sig repræsentere af i en debat. Det kan ikke være rigtigt, at et flertal kan bestemme, hvem et mindretal skal lade sig repræsentere af, og at mindretallet ikke kan deltage i debatten, hvis den pågældende må melde forfald. Der kan jo være mange grunde til, at man ikke kan deltage. Der kan være sygdomsforløb, der kan være andre ting, og der er der lagt op til, at det vil der ikke blive taget hensyn til. Der er det bare ærgerligt.

Man kan jo godt gå videre med denne sag. Vi må jo se på, hvordan det vil være konkret. Den dag det vil blive et praktisk problem, vil vi forholde os til det. Der vil vi selvfølgelig møde op med en repræsentant, lige meget hvad flertallet i Folketinget i øvrigt måtte have besluttet, og så vil vi se, om vi bliver nægtet at deltage i debatten.

Så synes jeg også, at det er værd at holde fast i, at man siger, at det er, for at debatterne herinde skal være mere underholdende. Det er jo ligesom formandens hovedargument, nemlig at the show must go on, hvis man må sige det fra Folketingets talerstol. Det skal ligesom være underholdende og sjovt at følge med i Folketingets debatter. Det kan man selvfølgelig godt mene. Jeg er i hvert fald glad for, at Folketingets nuværende formand ikke er præsident for Højesteret, og at man også indførte, at Højesteret skulle være lidt mere underholdende i stedet for at se på kvaliteten af domsbehandlingen. Her er det underholdningen, der er i højsædet. Man kunne også gå til andre steder i den offentlige sektor. Skulle operationerne ikke være lidt mere underholdende? Hvad ved jeg? Det er jo ikke noget argument, at det skal være underholdende.

Debatten om lovgivningen må gerne være spændstig, drabelig, med virkelig gang i den, men underholdende behøver den sådan set ikke at være. Den må faktisk gerne være kedelig, så længe at lovene bliver gode og regeringen bliver kontrolleret af oppositionen. Så er alt andet faktisk ret ligegyldigt.

Når vi har spurgt, om man ikke kunne finde ud af at lave en frivillig aftale mellem partierne, for det mener vi sådan set godt at man kan, i stedet for at vedtage det som et beslutningsforslag, som der her er lagt op til, så er vi blevet skoset for at sige det. Nej, nej, det er det alt for vigtigt til. Der må jeg bare sige, at vi har noget, der hedder clearingsaftaler her i Folketinget. Der afgiver man sin grundlovssikrede ret til at stemme i Folketingssalen. Den baserer sig på en frivillig aftale. Det mest basale ved at være folketingsmedlem kan vi lave frivilligt, men det her er simpelt hen for småt til at kunne klares i frivillige aftaler. Det skal simpelt hen vedtages af et flertal i Folketinget.

Liberal Alliance betragter det ikke som legitimt, selv om det måtte blive vedtaget, og vi mener, at det er den største skandale siden Tvindloven, der kommer til at ske med den afstemning, vi har her om lidt. Men det kan jo være, at vi får afprøvet det ved en senere lejlighed. Vi stemmer imod.

Kl. 11:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er et medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Nej, det er ikke en kort bemærkning til hr. Simon Emil Ammitzbøll, det er en ordførertale. Hr. Brian Mikkelsen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Se, det her er jo ikke en helt lille sag. Det er en vigtig principiel sag. Der er en god parlamentarisk tradition her i Folketinget for, at alle partier får lige adgang til debatter, og at alle partier har adgang til at argumentere for deres synspunkter. Det er også sådan, at demokratiet sikrer, at alle synspunkter selvfølgelig skal kunne komme til orde i debatter, at man ikke majoriserer hinanden, og at der er lige adgang til at forfægte de holdninger, man har.

Nu har man så lavet en eller anden form for lyssky lokumsaftale mellem Folketingets nuværende to største partier. Det er en aftale, som sikrer øget taleret, øget mulighed for at påvirke, øget mulighed for at komme frem med sine holdninger frem for resten af Folketingets partier. Det synes jeg ikke er værdigt for Folketinget. Det kan jo skifte, selvfølgelig, mellem de to største partier, for hvem bliver så de to største partier ved næste valg eller næste valg, men princippet om, at man på den måde udelukker flertallet af partier fra at komme frem med deres holdninger, med deres synspunkter, er ikke sundt.

Så derfor vil jeg kraftigt appellere til Folketingets partier, både til de to største partier i dag, som ikke nødvendigvis er de to største partier efter næste valg eller næste valg igen, og også til resten af Folketingets partier om at respektere, at vi eksisterer i et parlamentarisk demokrati, hvor der er plads til alle, og hvor der er mulighed for at påvirke heroppefra på lige fod, og hvor der altså, når man først er valgt ind i Folketinget, er et repræsentativt udsnit af befolkningen, som har valgt os herind. Derfor skal der være plads til at diskutere og fremføre sine synspunkter på lige fod. Det er derfor, at Det Konservative Folkeparti stemmer imod forslaget i dag.

Kl. 11:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Er der flere, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 11:18

Afstemning

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen slutter.

For stemte 99 (V, S, DF, RV, SF, EL og SP), imod stemte 10 (LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 11:18

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Dette var det sidste almindelige møde i Folketingssalen før sommeren, men det, at der ikke forventes møder i salen før finanslovens behandling i september, er ikke ensbetydende med, at arbejdet ligger stille. Der vil som sædvanlig jævnligt være møder i Folketingets stående udvalg, ligesom der vil være andre arrangementer, som medlemmerne er engageret i.

Jeg ønsker alle medlemmer en god og aktiv sommer. Samtidig vil jeg gerne takke alle vores ansatte på Christiansborg for deres indsats i det forløbne folketingsår.

Rigtig god sommer!

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 10. september 2013, kl. 10.00.

. Mødet er hævet. (Kl. 11:20).